ÚJ MISSZIÓ

KATOLIKUS FOLYÓIRAT

2020. május

Reményik Sándor:

Üres templomban

Így szoktam ezt:
ha száll az alkonyat,
az üres templomba besurranok.
Egy lélek, aki Istent látogat.
A szentek komoly arca
rámragyog.

Ha násznép járt ma itt:
feledve rég,
és mise sincs,
se karinges papok,
az oltáron két öröklámpa ég,
az Istenemmel egyedül vagyok.

A templom üres, a lelkem tele.
Megértjük egymást,
pedig nincs szavunk,
itt állok, szemben állok Ő vele
s nem látja senki,
hogy együtt vagyunk.

Állok, térdre nem hajt
a vágy hatalma
csak fürkészem
a nagy Akaratot;
úgyis addig állok, míg Ő akarja
s ha nem akarja:
összeroskadok.

Olyan végtelen áhitat fog el,
mintha erdőben
néznék csillagot,
ahol az örök, ős csend ünnepel,
pedig – csupán egy
templomban vagyok.

Címlapunkon:

Magánmise a füzéri vár alatt

Fotó: Tóth Gábor atya

XXXII. évf. 5. sz.

ÚJ MISSZIÓ
KATOLIKUS FOLYÓIRAT

Főszerkesztő és felelős kiadó:
CZOBORCZY BENCE

Kiadja az Új Misszió Alapítvány
Magyarországi szerkesztőség:
Miskolc, Vologda u. 4. IV. em. 406.
Levélcím: 3502 Miskolc, Pf. 232
Telefon: 46/412-911, 30/568-4559
Drótposta: ujmisszio@ujmisszio.hu

Erdélyi szerkesztőség:
Nagyvárad, Kanonok sor 13.
Levélcím:
410161 Oradea, Sirul Canonicilor 13.
Telefon: (0359) 806-200

Magyarországon terjeszti
a **Magyar Posta Rt.,** valamint alternatív terjesztők. Romániában terjeszti
az **S. C. Editura Kolbe S. R. L.**

MEGRENDELHETŐ:
5 példány felett a szerkesztőségeknél.
Egyéni előfizetés
(csak Magyarországon):
Magyar Posta Hírlapelőfizetési Iroda
1089 Budapest, Orczy tér 1.
ISSN 0865-0306

Tisztelt Olvasónk!

Kérjük, idén is támogassa személyi jövedelemadója 1 %-ával katolikus sajtóapostolkodásunkat, az Új Misszió Alapítványon keresztül. Segítsége nagyon fontos számunkra!
Eddigi és mostani támogatását köszönjük!

Új Misszió Alapítvány
18404667-2-05

Tisztelettel és köszönettel:
Czoborczy Bence főszerkesztő,
az Új Misszió Alapítvány titkára

1	**Péntek**	**Munka ünnepe.** Szt. József, a munkás *
2	Szombat	Szt. Atanáz, Szt. Zsigmond
3	**Vasárnap**	**Húsvét 4. vasárnapja** †
		Szt. Fülöp ap., Szt. Jakab ap., Tímea, Irma
4	Hétfő	Szt. Mónika, Szt. Flórián
5	Kedd	Szt. Irén, Szt. Gotthárd, Györgyi
6	Szerda	Szt. Judit, Szt. Frida, Ivett
7	Csütörtök	B. Gizella, Gusztáv
8	Péntek	Szt. Mihály, Szt. Győző
9	Szombat	Szt. Gergely, Alberta, Edua
10	**Vasárnap**	**Húsvét 5. vasárnapja** †
		Szt. Izidor, Szt. Ármin, Pálma
11	Hétfő	B. Salkaházi Sára, Szt. Ferenc
12	Kedd	Szt. Pongrác
13	Szerda	Szt. Szervác, Szt. Imelda, Imola
14	Csütörtök	Szt. Bonifác, Gyöngyi
15	Péntek	Szt. Zsófia, Szonja
16	Szombat	Nép. Szt. János, Szt. Mózes, Botond
17	**Vasárnap**	**Húsvét 6. vasárnapja** †
		Szt. Paszkál, Rezeda, B. Scheffler János
18	Hétfő	Szt. I. János pp., Szt. Alexandra, Erik
19	Kedd	Szt. Celesztin pp., Szt. Ivó, Iván, Milán
20	Szerda	Szt. Bernát, Szienai Szt. Bernardin
21	Csütörtök	Konstantin, Bobola Szt. András
		(Erdélyben és Felvidéken: Urunk mennybemenetelének ünnepe †)
22	Péntek	Szt. Rita, Szt. Júlia, Szt. Emil
23	Szombat	B. Apor Vilmos, Szt. Dezső, Szt. Renáta
24	**Vasárnap**	**Urunk mennybemenetelének ünnepe** †
		Szűz Mária, a keresztények segítsége
		Szt. Eszter, Eliza
25	Hétfő	Szt. VII. Gergely pp., Szt. Orbán pp.,
		Szt. Pazzi Mária Magdolna
26	Kedd	Néri Szt. Fülöp, Evelin
27	Szerda	Szt. Pelbárt, Canterbury Szt. Ágoston
28	Csütörtök	Szt. Emil, Szt. Vilmi, Szt. Vilmos
29	Péntek	Szt. Magdolna, Szt. Ervin, Magda
30	Szombat	Szent Jobb, Szt. Johanna, Nándor, Hanna
31	**Vasárnap**	**Pünkösdvasárnap** †
		Angéla, Szt. Petronella

Május

AZ IMAAPOSTOLSÁG SZÁNDÉKA

Evangelizációs: A diakónusokért – Imádkozzunk azért, hogy a diakónusok az Ige és a szegények hűséges szolgálata által éltető jelek legyenek az egész Egyház számára.

Kedves szentjeink

Casciai Szent Rita

Szent Péter kétszáztizedik utóda, V. Miklós szent évet hirdetett az 1450. esztendőre, egy nehéz korszakban. Célja volt *„helyreállítani a békét és egész pápaságom idején nem venni más fegyvert a kezembe, csupán azt, amelyet Krisztus adott védelmemre, az ő keresztjét.”*

Ekkor avatták szentté Szienai Bernardin ferences szerzetest is. A szertartáson ott volt Rita Mansini Ágoston-rendi nővér a Szent Mária Magdolna Kolostorból. Isten arra választotta őt, hogy minden korban ragyogó mintaképe lehessen a legszebb női erényeknek, tövises utakon rózsát fakasztani mások számára.

Rocca-Porenában a Lotti házaspár bizony nem reménykedett már abban, hogy gyermekkel áldatik meg házasságuk. Mégis hittek az angyaloknak, akik jelezték mindkettőjüknek a „Gyöngy”, a kislányuk születését. Már bölcsője mellett is hihetetlen csoda, de összeforrt annak a férfinak a sarlóval megvágott keze, aki segítségére sietett, hogy megmentse a méhektől, melyek rajban szálltak az alvó csecsemőre.

A szorgalmas, engedelmes gyermek megérezte érzékeny szívével, hogy Jézus Krisztus mennyit szenvedett, milyen drága áron váltotta meg a bűnös emberiséget. A kereszt áldozatával egyesülve irgalmasságot gyakorolni, ezt érezte élete értelmének az eget kereső fiatal leány. Mégis, engedelmeskedve a szülői akaratnak, férjhez ment. 18 évet élt házasságban, ikerfiai is apjuk szenvedélyes természetét örökölték. Miután imádságaival, és még a testi bántalmazást is némán viselő, mindent elnéző türelmével, a szeretet fegyverével megszelídítette őket, örök nyugalomra tértek. Sok fájdalom árán elszakadva a földi kötelékektől, teljesült a régi álma: kedves szentjei bejuttatták az előtte oly sokáig bezárt zárda falai közé. Szerzetesi szellem nélkül szerzetesi ruhát viselő társai bántásait engesztelő szeretetével viszonozta. A legtökéletesebb alázatból példát mutatva locsolta a kiszáradt rózsatövet –, mely halála előtt kivirágzott. Az Úr ekkor, és ezután is, már életében többször, boldog halála után pedig megszámlálhatatlan sokszor megmutatta, milyen kedves előtte az áldozatos, hűséggel szerető lélek.

Az olaszok a „lehetetlenségek” szentjeként tisztelik. Krisztus töviskoronájának egyetlen tüskéje fúródott homlokába, bűzös, fájdalmas sebet okozva. De a reménytelen ügyek szószólájának, a szolidaritás földön járó mintaképének Jegyese, aki ezt a stigmát megadta – kegyelmül – neki, azzal is megajándékozta őt, hogy a szentévi zarándoklat alatt csak a fájdalmat érezze. Másként nem lehetett volna útitárs, a nővérek vezetője, aki már az út elején szemléletesen megmutatta, hogy egyedül a Gondviselésre kell bízniuk magukat. A Corno patakba szórta az útiköltségre kapott pénzt. Aki mindenki javáért fáradozva élte életét, annak halála előtt, a hóban is rózsa nyílt, és zamatos füge termett a hideg télben. Mindannyiunk útitársa, Rita megtalálta és követte a szenvedő Megváltót. Örökségül hagyta nekünk: keressük és kövessük Őt, aki az „Út, az Igazság, és az Élet.”

Dobos Marianne

„Vigasztalót ad nektek: az Igazság Lelkét, aki örökre veletek marad” (Jn 14,15)

Hol maradt a „nagy öröm”?

Jézust földi életében sokan megvetették és elítélték. Követői mégis sorsközösséget vállaltak vele, kitartottak mellette. A mi keresztény feladatunk is az, hogy Krisztus példája szerint életünkkel tanúsítsuk hozzá és Atyjához – a mi Atyánkhoz – fűződő szoros kapcsolatunkat. Azzal tisztában kell lennünk, hogy ha hitvalló módon élünk, kihívjuk magunk ellen a közömbös és ellenséges szemléletű világ gyűlöletét: Ha engem üldöztek – mondotta Jézus – titeket is üldözni fognak, ha engem megvetettek, titeket is megvetnek; a tanítvány nem lehet különb mesterénél. A tanítványoknak azonban a legsúlyosabb helyzetben sem szabad feledniük: Isten sohasem hagyja őket egyedül, és elküldi vigasztaló Lelkét.

Esküvő előtt a pap megkérdi a házasulandókat, részesültek-e a bérmálás szentségében. A válasz általában igen. Ám amikor szó jön ennek helyéről s idejéről, sokan csak számolgatnak, találgatnak. Ráadásul a bérmálás szentségének jelentőségét is kevesen tudják megfogalmazni. Úgy tűnik, feledésbe ment szentségről beszélhetünk, holott az éppen az öntudatos és felnőtt keresztények szentsége.

Az Apostolok cselekedeteiben olvashatjuk, amikor Fülöp diakónus a bérmálást előkészítő munkájáról számol be, valamint Péter és János apostol első bérmaútjáról Szamariában. Mindannyian lelkesen hirdették az evangéliumot és tanúságot tettek Krisztusról a nép előtt. Fülöp és az apostolok lelkipásztori tevékenységét ezen a tájon óriási siker koronázta. Szavukra sokan Istenhez tértek, és elteltek Krisztus Lelkével. Sok megszállottból kiment a tisztátalan lélek – és „nagy volt az öröm ebben a városban”.

Jóllehet ezek a szamariai események térben és időben távol állnak tőlünk, mégis joggal kérdezhetjük: Vajon a kereszténység üzenete, ennek mindannyiunk által történő lelkes továbbadása manapság miért nem szerez olyan „nagy örömet”, mint egykor Fülöp, Péter és János lelkipásztori tevékenysége a Földközi-tenger keleti partján? Hiszen Isten „nem méri szűken a Lelket”, ma is készséggel árasztja adományait az egész teremtett világra. A lelki örömök elmaradásának más oka lehet. Talán magatartásunkban kell keresünk a hibát és át kell gondolnunk, hogy vajon szabad kezet engedtünk-e a Lélek működésének, avagy útját álltuk?

Fülöp diakónus sok más kereszténnyel együtt a Jeruzsálemben kitört keresztény üldözések idején, úgy 40 táján menekült Szamaria vidékére. Ezek az új menekültek magukkal hozták Krisztus örömhírét, és még a súlyos gondok sem akadályozták meg őket az evangélium bátor terjesztésében. Új környezetükben is hamarosan nekiláttak a hittérítés munkájának, és az üldözöttekből apostolok lettek. Az elüldözött keresztények evangéliumi vetőmaggá váltak a Krisztust nem ismerő népek igazságra szomjas ugarán...

Napjainkban nagyon sok jóravaló keresztény teljesen magára hagyottan, egyedül érzi magát a munkahelyén. Krisztusi hitével egyedül áll társai között, támadják, kifogásolják keresztény elveit. De éppen ez a helyzet segítheti elő, hogy környezetük valamiképp kapcsolatba kerüljön az evangéliummal és ennek szellemével. Így előállhat a furcsa helyzet, hogy a támadásoknak kitett keresztény üldözői emberhalászává válik. Olyan ez, mint amikor az üldözött üldözővé válik, a megszégyenített dolgozó társai megbecsült hittérítőjévé.

Fülöp nem volt sem pap, sem püspök. Idegen környezetében egyszerűen, röviden Krisztust hirdette. Igehirdetése megragadta hallgatói figyelmét és a nép között ugyanazok a dolgok történtek, mint Jézus vándorprédikátori működésének idején: a tisztátalanok megtisztultak, a bénák és sánták meggyógyultak és örvendeztek.

Fülöp prédikálása sikerét nem saját erőfeszítésének tulajdonította. Tudta, hogy ő csak eszköz Annak kezében, aki általa körüljár és jót cselekszik a világban: Krisztus. Tudta, hogy munkájának csak akkor lehet gyümölcse, ha ő maga is szoros kapcsolatban áll Krisztus igazi egyházával. Karizmatikus működése sem gátolja meg abban, hogy jó viszonyban legyen a jeruzsálemi egyház vezető egyéniségeivel: Péterrel és Jánossal. Ő megtette feladatát és aztán vonakodás nélkül átadta nekik az új közösség vezetését. Péter és János Fülöp új közösségét bekapcsolja a Krisztusra alapított apostoli Anyaszentegyház vérkeringésébe...

Amit a II. Vatikáni Zsinat a kispapoknak üzent, az a Lélekkel eltelt egyéneknek és egyházi csoportoknak is szól: „Tudjanak kitárult szívvel részt venni az egész egyház életében, Szent Ágoston mondása szerint: Amennyire szereti valaki Krisztus egyházát, annyira övé a Szentlélek” (OT, VI, 9). Ha így járunk el, akkor megtapasztalhatjuk azt a „nagy örömet”, amely egykor Fülöp és az apostolok hittérítő munkáját és krisztusi tanúságtételét kísérte és betöltötte a szamariai nép szívét. **Cserháti Ferenc**

Az Isteni Irgalmasság fénysugarai

A 2000. évben, Húsvét második vasárnapján avatta szentté Boldog Fausztina nővért II. János Pál pápa.

Jézus megmutatta övéinek kezét és oldalát, vagyis a szenvedés sebeit, mindenekelőtt azonban Szívének sebhelyét. Azt a forrást, ahonnan az irgalom nagy forrása fakad, és az emberiségre árad. Ebből a Szívből Fausztina nővér két fénysugarat lát, amelyek megvilágítják az egész világot. Az Isteni Irgalom fénye, melyet az Úr Fausztina nővéren keresztül akar ismét átadni a világnak, megvilágítja a harmadik évezred útját. Fontos gondolatok Naplójából:

Mondd el a bűnös lelkeknek, hogy ne féljenek hozzám jönni, beszélj nekik nagyirgalmamról! (Napló 1396). *Tégy meg mindent, ami erődből telik, hogy a bűnösök megismerjék jóságomat!* (Napló 1665)

Irgalmam apostola, hirdesd az egész világnak kikutathatatlan irgalmamat. Ne bátortalanítsanak el a nehézségek, melyekbe küldetésed során ütközöl. (Napló 1142)

Nem büntetni akarom a sérült emberiséget, inkább meg akarom gyógyítani, és irgalmas Szívemre szorítani. A büntetést csak akkor alkalmazom, ha ők kényszerítenek erre. Nem szívesen nyúlok az igazságszolgáltatás kardjához. Az igazság napja előtt az irgalmasság napját küldöm (Napló 1588). *Az irgalmasság olvasójának imádkozásával közelebb hozod hozzám az emberiséget* (Napló 929).

Azon lelkeknek, akik irgalmasságomat dicsérik, tiszteletét terjesztik, és más lelkeket felbátorítanak, hogy bízzanak irgalmamban, haláluk órája nem okoz majd rémületet. Ebben az utolsó harcban irgalmam fogja védeni őket. (Napló 1540) D. M.

HA TEHETJÜK, IMÁDKOZZUK AZ IRGALMASSÁG RÓZSAFÜZÉRT AZ IRGALMASSÁG ÓRÁJÁBAN, DÉLUTÁN 3-KOR.

SEREGÉLY ISTVÁN ÉRSEK „ITTHAGYOTT” GONDOLATAIBÓL

A TÖRTÉNELEM UTOLSÓ, HARMADIK KORSZAKA A SZENTLÉLEKÉ

Krisztus mennybemenetele az emberi üdvösség megvalósulásának döntő állomása. Az első bűn után az emberiség a Megváltót váró időszak – ki tudja, milyen hosszú – korszakába lépett, melynek csak töredék része a Megváltó eljövetelét előkészítő Ószövetség mintegy kétezer esztendeje.

Mikor elérkezett az idők teljessége, Isten elküldötte egyszülött Fiát, hogy megváltson a bűntől és annak örökségétől. Élete és tanítása, szenvedése, halála és föltámadása az emberi történelem legjelentősebb korszaka. Nem időben, hiszen mindössze harminc egynéhány év, de jelentőségben! A mindenséget térben és időben beláthatatlan világunkat teremtő Isten földi tartózkodását foglalja magába. Ez a korszak záródott le Jézus távozásával, s kezdődött el a történelem utolsó korszaka. Ez a harmadik korszak éppen olyan bizonytalan ideig tart, mint a számunkra ismeretlen hosszúságú, első időszak volt. Az időpontot, amikor majd eljön Krisztus hatalommal és dicsőséggel, hogy minden embert megítéljen, Isten fönntartotta magának.

Milyen jellemzői vannak e korszaknak, melyben bennfoglaltatik a mi életünk is? Miként az első kor – éppen az ószövetségi kinyilatkoztatás alapján – méltán mondható az Atya korszakának, és a második magától értetődően Jézus Krisztusének, a második isteni Személyének, addig a harmadik kor a Szentléleké, akit ismételten megígért Krisztus, és aki látható és tapasztalható jelek kíséretében tanúságot is tett jelenlétéről első pünkösd napján, és aki azóta munkálkodik az Egyházban, mint közösségben, mint Isten népében és az egyéni, emberi lelkekben.

Másrészt ez a korszak az Egyház kora. Az Egyház Isten Fia által alapított intézmény, mely folytatója Krisztus művének a világban. Megvalósítja emberi lehetőségekhez mérten tagjaiban a krisztusi életet, építve Isten országát, gyógyítva a bűn sebeit, és tanúságot tesz Krisztusról tanításával és kegyelmének közvetítésével. Kétezer év alatt igazolta, hogy letéteményese és hordozója Krisztus művének.

Ez a korszak azonban az emberi szabadság kora is. Krisztus föltámadásában elért dicsősége még nem nyilvánvaló e világban, de ismert és hozzáférhető. Aki hisz ebben és szerinte él, üdvözül, és részese lesz ennek a dicsőségnek. Aki visszautasítja, saját magának „gyümölcsét” éri el. Egyik állásfoglalás sem kényszer. Az ember vállára nehezedik a felelősség, hogy válasszon, döntsön, azaz lehetőségeihez képest felelős sorsának irányításáért. A mennybemenetel ünnepe e felelősségnek a napja is. (1971)

Szentbeszéd Seregély István „Jézus Krisztus az élet és szentség forrása” c. könyve harmadik kötetéből a szerkesztő, Seregély György válogatásában

„MEGSZÓLALÓ” SZENTKÉPEK

Egy lap *Bukovenszki Zoltán atya* szentképgyűjteményéből –, s a *képhez* íródott gondolatai: CSODÁS ISTENI JELENLÉT

Az Oltáriszentségnek a katolikusok életében központi szerepe van, mégis az a tapasztalat, hogy sokan nem veszik komolyan, és megkockáztatom, hogy vannak, akik kételkednek, hogy Jézus valóságosan jelen van a kenyér és a bor színe alatt.

Igen, valóban nehéz elfogadni, mert az ember általában a megtapasztalt valóságot tudja elhinni. Az Oltáriszentség esetében Jézus szavának hiszünk, aki az utolsó vacsorán azt mondta: ez az Én testem, és ez az Én vérem.

Napjainkban egyre-másra jönnek jelenésekről szóló hírek, melyeket legtöbbször a jámbor hívek megtévesztésére használnak fel, és sajnos nem sikertelenül, pedig a csodák, a tudomány számára érthetetlen események végigkísérik az Egyház kétezer éves történetét. Elég csak a mindannyiunk által jól ismert Mária-kegyhelyekre gondolni, szinte mindegyiken találkozunk csodákról szóló történetekkel. A Szentírás is tartalmaz csodákat, melyek Isten erejét, mindenhatóságát hirdetik, ezért nem lepődhetünk meg azon, hogy nemcsak Mária mutatkozik meg alkalmanként a kiválasztottaknak, hanem a Szentségi Jézus is megmutatja jelenlétét a Szentostyában.

Jó pár feljegyzés van a múltból, melyek olyan eseményekről számolnak be, hogy a Szentostya lebegett, vagy épp a konszekráció után valódi hússá, a Szent vér, valódi vérré változott, ahogy az történt Lanciano-ban 750 körül... Egy másik eset 1995-ből: amikor a pap egy massechussetts-i templom tabernákulumát kinyitotta, azt látta, hogy az átváltoztatott Szentostya vérzik. Miután a vérzés folytatódott, áttették egy másik szentségtartóba, további kivizsgálás végett. A plébánia sok tagja volt szemtanúja a csodának. A vért elküldték egy biokémikusnak, hogy laboratóriumi vizsgálatokat végezzen rajta, majd pedig a kaliforniai igazságügyi orvostani laboratóriumnak, s ugyanaz lett az eredmény: emberi vérről van szó.

A szentképen látható kegykép egy 1330-as, walldürni szentmiséhez kapcsolódik: a mise bemutatása közben a pap véletlenül felborította a kelyhet. A bor valódi vérré változott, majd a megfeszített Krisztus képe jelent meg a korpolárén, melyet azóta is őriznek.

És még sok más Eucharisztikus csodáról tudunk, sőt, napjainkban is történnek ilyenek, melyek hitelességét vatikáni szakértők vizsgálják.

Miért is történnek a csodák? A válasz nagyon egyszerű: a hívőket erősítse hitükben, a hitetleneket hívőkké tegye. Ez viszont csak akkor lehetséges, ha a szívünk nyitott és elfogadjuk, hogy Isten létezik, és jelek által mutatja meg jelenlétét, erejét és erősít bennünket. E csodák, magán kinyilatkoztatások által döbbenünk rá újra és újra, amit Máté evangéliumában olvasunk: *„…Velünk az Isten!” (Mt 1, 22)* s amire Jézus is ígéretet tesz: *„Én veletek vagyok mindennap, a világ végéig!”(Mt 28, 20)*

Rendkívüli áldást kaphattunk Ferenc pápától

Urbi et Orbi, „családiasan”

A koronavírus-járvány nagy, közös keresztet rakott az egész emberiségre. Az eddig folyton hömpölygő tömeg a Szent Péter-bazilika előtti térről is karanténba vonult. Ám az elhagyott, esőáztatta téren mégis sokmillió lélek összegyűlt közösen imádkozni Ferenc pápával: a hívek családjaik körében a televízión keresztül kapták a teljes búcsúval járó, rendkívüli – mindannyiunkat Isten irgalmába ajánló – Urbi et Orbi áldást. A Szentatya Szent Márk evangéliuma (4,35–41) szentírási részhez kapcsolódó szavai bármikor újragondolhatók.

...Rémültté és elveszettté váltunk. Akárcsak az evangéliumi szakaszban szereplő tanítványok, felkészületlenül miránk is ránk tört a váratlan és vad vihar. Ráébredtünk, hogy mindannyian ugyanabban a bárkában vagyunk, mind törékenyek és irányt vesztettek, ugyanakkor mégis fontosak és szükségesek vagyunk, arra nyertünk meghívást, hogy evezzünk együtt, hisz mindannyiunknak szüksége van a kölcsönös támasznyújtásra.

Miközben a tanítványok izgatottak és reményvesztettek, Jézus a tatnál van, a bárkának azon a részén, amelyik először süllyed el. És mit csinál? A háborgás ellenére békésen alszik, bízva az Atyában... Amikor aztán felébresztik, majd lecsillapítja a szelet és a vizeket, odafordul a tanítványokhoz, és megrovóan így szól hozzájuk: „Miért féltek ennyire? Még mindig nincs bennetek hit?”.

Próbáljuk megérteni! Miben is rejlik a tanítványok hitének a hiánya, amely szemben áll Jézus bizalmával? Ők továbbra is hittek Benne, hiszen Őt hívták segítségül. De figyeljük meg, hogyan szólítják meg őt: „Mester, nem törődöl vele, hogy elveszünk?”. Úgy gondolják, hogy Jézus közönyös velük szemben, nem törődik velük. Ez Jézust megrázza. Hiszen senki sem törődik jobban velünk, mint Ő. És valóban: ahogy megszólítják, rögtön megmenti reményvesztett tanítványait.

A vihar leleplezi sebezhetőségünket, és lemeztelenítve elénk állítja hamis és felszínes biztonságérzéseinket, amelyek segítségével meghatároztuk életeink forgatókönyveit, a terveinket, a szokásainkat és prioritásainkat. Megmutatja, hogy engedtük elaludni azt, ami táplálja, fenntartja és erősíti az életünket és a közösségünket...

„Miért féltek ennyire? Még mindig nincs bennetek hit?”. Uram, Igéd szíven üt. A világunkban, amelyet Te nálunknál is jobban szeretsz, a lehető legnagyobb sebességgel robogtunk előre, úgy éreztük, erősek és mindenre képesek vagyunk. Epekedtünk a haszonra, engedtük, hogy feleméssszenek a tárgyak és megrészegítsen a sietősség. Nem álltunk meg a hívásodra, nem tértünk észre a háborúkkal és a bolygószintű igazságtalanságokkal szemben, nem hallottuk meg sem a szegényeknek, sem a súlyosan beteg bolygónknak a kiáltását. Úgy gondoltuk, örökre egészségesek maradhatunk egy beteg világban.

Urunk, te arra hívsz meg minket, hogy a próbatétel jelen idejét a döntés idejeként éljük meg. Nem a Te ítéleted ideje ez, hanem a mi ítéletünké: annak az ideje, hogy döntsünk, mi az, ami számít, és mi az, ami elmúlik. Külön kell választanunk azt, ami szükséges, attól, ami nem az. Annak az ideje van, Urunk, hogy az életünk útját újból Feléd és a többi ember felé irányozzuk. Magunk körül láthatunk megannyi példás útitársat, akik a félelem közepette is a saját életük odaajándékozásával válaszoltak. Ez a Szentlélek hatékony ereje, amely bátor és nagylelkű felajánlásokba fordult át, azokban öltött testet. Ez a Szentlélek élete, amely képes megszabadítani, értékelni és megmutatni, hogy életeinket olyan közös személyek szövik egybe és tartják fenn, akik soha nem jelennek meg a magazinok címlapjain, sem a legújabb showműsorok hatalmas kifutóin, ám napjainkban mégis kétségkívül ők írják történelmünk leginkább döntő fontosságú történéseit: az orvosok, az ápolók, a bevásárlóközpontok dolgozói, a takarítók, a gondozók, a szállítók, a rendfenntartók, az önkéntesek, a papok, a szerzetesek és még sokan mások, akik megértették: senki sem menekülhet meg egyedül, önmagában. Hány és hány ember sugároz reménységet, odafigyelve, hogy ne a pánikot, hanem a közös felelősségvállalást terjessze. Hányan imádkoznak, tesznek felajánlást és járnak közben mindannyiunk javára.

Az imádság és a csöndes szolgálat: ezek a mi győztes fegyvereink.

Hívjuk meg Jézust életünk bárkájába! Bízzuk Rá a félelmeinket, mivel Ő legyőzi azokat! Az Úr megszólít minket, és viharunk idején arra hív meg, hogy ébredjünk fel, aktivizáljuk a szolidaritást és a reménységet, mivel ezek szilárdságot, támaszt és értelmet adhatnak ezeknek az óráknak, amikor látszólag minden hajótörést szenved.

Az elkülönítésben, amikor mindannyian szenvedünk a szeretteinkkel való találkozások hiányától, megtapasztaljuk rengeteg dolognak a hiányát. De újra meghalljuk a minket megmentő üzenetet: Ő feltámadt és közöttünk él!

SOROK A KÖNYÖRGŐ LITÁNIÁBÓL

A sátán hatalmától és a világ kísértéseitől.
– SZABADÍTS MEG, URUNK!
A gőgtől, és annak feltételezésétől, hogy
Nélküled is helyt tudunk állni...
A félelem és a szorongás félrevezetéseitől...
A hitetlenségtől és a reményvesztettségtől...
A szív keménységétől és a szeretetre való képtelenségtől...

Az emberiséget sújtó minden bajtól.
– MENTS MEG, URUNK!
Az éhínségtől, a nélkülözéstől és az önzéstől...
A betegségtől, a járványoktól és a testvértől
való félelemtől...
A pusztító őrülettől, a kegyetlen érdekektől,
és az erőszaktól...
A megtévesztésektől, a téves információktól
és a lelkiismeret manipulálásától...

Tekints Egyházadra, amely a pusztán kel át.
– VIGASZTALJ MEG, URUNK!
Tekints az emberiségre, amelyet megrémít a
félelem és a szorongás...
Tekints a betegekre és a haldoklókra, a magánytól sújtottakra...
Tekints az orvosokra és az egészségügyben
dolgozókra, akiket felemészt a fáradtság...
Tekints a politikusokra és a közszolgálatot
ellátókra, akik vállukon hordozzák a döntések súlyát...

A próbatétel és az elveszettség óráján.
– AJÁNDÉKOZD NEKÜNK LELKEDET, URUNK!
A kísértés és a törékenység idején...
A rossz és a bűn elleni küzdelem idején...
A valódi jó és a valódi öröm keresésekor...
Amikor arról kell döntenünk, hogy Benned
és a Te barátságodban maradjunk...

Amikor a bűn nyomaszt minket.
– NYISS MEG MINKET A REMÉNYRE, URUNK!
Amikor a gyűlölet bezárja a szíveinket...
Amikor meglátogat minket a szenvedés...
Amikor szorongással tölt el a közönösség...
Amikor megsemmisít minket a halál...

„Gyűjtsünk, imádkozzunk – és vágjunk bele...”

A „kikerekítő” házaspár

– Gyermekünk nem született, és arra gondoltunk, jó lenne, ha valami maradna utánunk, ami igazán értékes... De természetesen nem a magunk méltatását akarjuk kivívni ezekkel a felajánlásokkal, hanem az Úr dicsőségére jótékonykodunk. A nevünk sincs kiírva szinte sehol, bár a stációknál az első és az utolsó kép hátára azért a művész úr felírta, hogy a mi adományunk...

Mi is lehetne értékesebb, mint ami Isten dicsőségét szolgálja, illetve segíti az embereket Hozzá közeledni?! *Deigner László és felesége, Vass Jolán* már sokat tettek Hernádkak katolikus közösségéért, és sokat adakoztak a templom épüléséért, szépüléséért –, legutóbb egy stációsort készíttettek el.

Igazi példa lehet hozzáállásuk minden katolikus hívő számára. Már a település templomának megépítésében is nagy szerepük van.

– Jolán édesanyja még egy betongarázsból kialakított kis kápolnába járt szentmisékre – meséli a budaörsi származású férj. – Mondogatták az asszonyok, de jó lenne, ha a faluban is épülne katolikus templom. Beszéltünk polgármester úrral, aki azt mondta, hogy már adtak be valamilyen pályázatot, ám még nem történt semmi. Javasolta, hogy csináljunk egy alapítványt, arra gyűjtsünk pénzt, s ha így beindul a dolog, már nem lehet „kikerülni”. 2001-ben meg is történt az alapkőletétel, Seregély István érsek úr jött áldást adni. Voltunk nála háromszor is kihallgatáson. Első alkalommal kijelentette, ne várjuk, hogy az egyházmegye fog templomot építeni, mert akkor itt több mint félszáz templom volt felújítás illetve építés alatt. Például a régi mezőkövesdi templomot is akkor nyilvánították életveszélyessé, meg kellett az újat építeni. De biztatott, hogy gyűjtsünk pénzt, imádkozzunk, és vágjunk bele bátran, mert olyan még nem volt, hogy az elkezdett templom előbb-utóbb kész ne legyen...

– Nagyon szép ünnep volt az alapkő letétele: az üres telken padokat raktunk szét, és nagyon sokan eljöttek együtt örülni – veszi át a szót Jolán. – Aztán beindult az építkezés: rengeteg emberre lehetett számítani, a falubeliek, akik nem tudtak pénzt adni, adtak helyette munkát. De aztán szerencsére mégis kaptunk anyagi támogatást az egyháztól is: amikor megtörtént ezen a területen a kárpótlás, tetemes összeghez jutottunk. A templom pedig három és fél év alatt felépült, 2004-ben lett szentelve.

A házaspár ajánlotta fel a toronyórát, s állítottak egy feszületet is a templom elé. A padlófűtést pedig amennyire lehetett, saját kezűleg kivitelezték:

– Elmentünk egy tanfolyamra, és megtanultuk, hogyan is kell ezt csinálni. A műszaki egyetemen egy mérnök-tanárral megterveztettük, az alapján dolgoztunk. Nagyon megható volt, amikor kérdeztük a tervezőt, hogy mivel tartozunk neki, azt mondta, semmivel, ő is hívő, katolikus, a tervek elkészítése az ő hozzájárulása... – emlékezik Jolán. – A szentély szakrális berendezése is a mi felajánlásunk, amit egy helyi asztalossal csináltattunk, hogy az itteni embereket is segítsük. Szívvel, szeretettel tette a dolgát az asztalos is, és nagyon szép munkát végzett. Adományoztak persze mások is, a polgármester és a felesége például a belső szőnyegeket gyártatták le méretre, s a villanyszerelési munkákat is ajándékba adta egy iparos.

Házasságkötésük itt volt, de Budaörsön laknak. Mégis mindig vissza-visszatérnek... László boldog, hogy a mindig bőkezű viszszatéréssel feleségének is örömet szerez, akivel lassan 50 éves házasok. („Pesten találkoztunk, első nap amint megláttam, megszerettem, és ez azóta is tart” – így a férj.)

– Mindig eszünkbe jut valami, ami hiányzik, ami nem kerek, és amivel segítünk a falunak, az egyházközségnek...

De jut azért Budaörsre is a segítő szándékból: adakoztak többek között a Kőhegyi kápolna felújítására, ahová napjainkra viszszatért a Passiójáték háború előtti hagyománya is. Mivel nagyon komoly anyagi áldozatot és munkát jelent, néhány évente rendezik meg. Az Úrnapi körmenetre viszont évről évre rácsodálkozhatnak az érdeklődők, itt dolgozzák ki talán a legszebben a virágszőnyegeket. S az egyik oltár a Deigner házaspár vállalása, több évtizede. Ők finanszírozzák a virágok árát, ők tervezik meg a mintát, és vesznek részt nagy lelkesedéssel a kivitelezésben. Idén az Eucharisztikus kongresszus logója a terv...

D. K.

A Kőhegyi kápolna Wendler Ferenc (1815–1897) nevéhez fűződik. 1847. június 29-én álmában a Kőhegyen ásott, és az ott található vadrózsabokor virágaiban a Szűzanya arcát vélte felismerni. Szűz Mária pedig kinyilatkoztatta neki: „Én vagyok a Szeplőtelenül Fogantatott.” Ez azért érdekes, mert a Szeplőtelen Fogantatás dogmáját csak 1854. december 8-án hirdették ki.

1853. júniusában Wendler Ferenc egy bányaomlásban csaknem életét vesztette. Társainak elmondta, hogy a Szűzanya óvta meg. Ezért határozta el a kápolna építését ott, ahol álmában a vadrózsabokrot látta. Az alapkövet 1855. május 5-én Brunner János plébános rakta le. 1855. október 15-én szentelték fel a Szeplőtelen Fogantatás tiszteletére, s a hagyomány szerint IX. Pius pápa Szűz Mária-szobrot küldött az alkalomra. Állítólag ez a kápolna viselte a világon először ezt a titulust.

Az építő felesége halála után a kápolna mellett egy kereszt alakú barlangot vájt a hegy szikláiba, és 1878. február 25-én felköltözött oda. Utolsó éveiben fia, Wendler András kis házat emelt apja barlanglakása mellé, s odaköltözött, hogy ápolhassa a már szinte teljesen vak édesapját és gondozhassa a kápolnát.

1931-ben a Wendler család a Budaörsi Katolikus Egyháznak adta át a kápolna gondozását, ekkor Grosz Mátyás, Wendler Ferenc dédunokája élt a hegyen. 1944 és 1945 között a kápolnát több belövés is érte, amit a család még kijavított. Ám az 1946-ban kezdődött kitelepítést követően a kápolna köveit teljesen széthordták... Az újjáépített kápolna alapkövét 2003. május 5-én rakták le, majd több száz budaörsi lakos részvételével rövid időn belül felépült az új Kőhegyi kápolna. 2003. október 15-én történt a felszentelése.

KÜZDVE ÉS BÍZVA
NYILVÁNOS A JAKAB ANTAL PÜSPÖKRŐL SZÓLÓ DOKUMENTUMFILM

2018 tavaszán kezdődött az a nagyszabású filmforgatás, amely a hitvalló gyulafehérvári főpásztor, Jakab Antal püspök életét és munkásságát hivatott mozgóképalkotás formájában a nézők elé tárni. A dokumentumfilm 2020 márciusára tervezett díszbemutatói a világjárvány miatt meghiúsultak. A helyzet bizonytalanságára való tekintettel az alkotók úgy döntöttek, nem várnak tovább, és a filmet Jakab Antal megyéspüspöksége kezdetének negyvenedik évfordulóján, 2020. április 2-án nyilvánossá tették. A dokumentumfilmet a csíkszeredai EPI Stúdió készítette. A stáb felkeresett minden olyan erdélyi, magyarországi és római helyszínt, amely Jakab Antal püspök életéhez szorosan kapcsolódik. Forgatásaik során kortársak, tanúk hiteles adatközlésekkel egészítették ki az irattárakból, levéltárakból megszerezhető ismeretanyagot.

Az életút és életmű bemutatásán túl a film további célja volt olyan példaképet állítani a szemlélő és különösen a fiatal nemzedék elé, aki hitét és népét mindenekfölött állónak tartotta, s azért mindent meg is tett – azaz példája ma is követésre méltó.

(A fotó 1972-ben, Gelencén készült a püspökről)

Innen - Onnan

VÁLASZTHATÓ SZENTMISESZÖVEG JÁRVÁNY IDEJÉN. Az Istentiszteleti és Szentségi Fegyelmi Kongregáció engedélyezte a szentmise járvány idején választható miseszöveget, amíg a járvány véget nem ér. Ennek dekrétuma így szól:

„Nem kell félned a sötétben látogató járványtól (vö. 91,5-6). Ezekkel a szavakkal a zsoltáros arra buzdít, hogy legyünk nagy bizalommal Isten hűséges szeretete iránt, aki soha nem hagyja magára népét a megpróbáltatás idején.

Ezekben a napokban, amikor a világ szenved a Covid-19 vírustól, sok kérés érkezett, hogy lehetőség legyen egy külön mise celebrálására, könyörögve Istenhez a járvány megszűnéséért. Éppen ezért, ez a Kongregáció, engedélyezi, hogy a *Szentmise járvány idején* szöveget alkalmazzák, amíg a járvány véget nem ér. Mondható bármely napon, kivéve a főünnepeket, az adventi, a nagyböjti és a húsvéti idő vasárnapjait, Húsvét Nyolcadának napjait, Halottak napját, Hamvazószerdát és a Nagyhét napjait."

A szentmise bevezető éneke: *„A mi betegségeinket az Úr viselte, és a mi fájdalmaink ránehezedtek..."* A könyörgés pedig így hangzik: *„Mindenható örök Isten, minden veszélyben egyetlen oltalom, te meghallgatod a szorongattatásban hittel hozzád könyörgő gyermekeidet. Tekints ránk kegyes jóindulattal. Adj a megholtaknak örök nyugalmat, a síróknak vigasztalást, a betegeknek gyógyulást, a haldoklóknak békét. Erősítsd meg a testvéreik egészségéért dolgozókat. Add a bölcsesség lelkét a közügyek irányítóinak. Gyullaszd fel lelkünkben a jóakaratot mindenki iránt, hogy mindannyian dicsőíthessük a te szent nevedet. A mi Urunk, Jézus Krisztus, a te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben, Isten mindörökkön örökké."*

BORÍTÓNKHOZ

MAGÁNMISE, MADÁRKÁNTOROKKAL

„Két-patak-parton, erdő közepén,
Zöld hegyek alján mondom a misém.
Belecsengenek, belezsonganak
Kántoros kedvű kicsi madarak.
Az erdőből is ide-idezeng
A tölgyek orgonája.
Így még nagyobb a csend."

Sík Sándor: Erdei mise című verse visszaadja azt a hangulatot, melyet *Tóth Gábor* (füzéri plébános, PAPBÁCSIS rovatunk gazdája) gyönyörű fotói láttán érezhetünk. S bár a járványhelyzet miatt hívek ugyan nem voltak a környéken, azt viszont nem mondhatja Gábor atya, hogy a madár se járt arra, hiszen mint írta: *„A madarak voltak a kórus a kántorom helyett. Ami feltűnt, hogy néhány énekesmadár a mise alatt néha egészen közel jött, mintha érezné, hogy ez itt nem egy turista szieszta."*

Persze a szomorúság is kicsendül a bejegyzésből: *„21 éves papságom alatt először fordult velem elő, hogy a rögtönzött tábori misémen nem voltak jelen sem cserkészek, sem hittanosok, mint máskor, amikor a hordozható tábori miséző készletemet a természet lágy ölén bárhol bevetettem…"*

(A hátsó borító fotói a Varga Béla atya által a Sajó-parton bemutatott szentmisén készültek. Erről videó is megtekinthető a www.ujmisszio.hu *oldalon.)*

PAPBÁCSIS

TÓTH GÁBOR FÜZÉRI PLÉBÁNOS ROVATA

FÜZÉR KARANTÉNBAN

Pap bácsi fodrásznál:

– Nyitva vagy? – A mellékelt ábra szerint még igen, mivel be tudtál jönni. – Le kéne vágni a hajam majdnem kopaszra, hátha bezártok, csak még nem tudsz róla! – Mégis, mennyit vágjak? – Minimum 3 mm maradjon, mintha a seregben lennék. – És a füzéri hívek mit fognak szólni, hogy szinte megkopasztottalak? – Az üres templomban? Szerinted?!

Aggódó hang: – De azért kajátok van?

– Nem kell aggódni, a Karitászos gyűjtés nálam van...

– Pap bácsi, van már szájmaszkod? – Még nincs, de nyugi, a fejemre húzok egy harisnyát vagy egy krumpliszsákot!

– Atya, hogy lesz így a húsvéti ételmegáldás? – Reggel 8-kor pakoljatok ki a kapu elé, én meg autóval végiggördülök a falun a szenteltvízzel. (És így is lett.)

Amikor feltettem a facebookra, hogy lehet vinni barkát, látom, hogy 5 perc múlva többen szájmaszkban rohannak le a templom felé. Mire én: – Te jó ég! Csak nem késtem le a miséről???

Március 30., havas füzéri várkép a facebookon, s alatta: „Hull a hó, fúj a szél, Dimitrij Lénáról mesél..." Na megyek, keresek valami OMEGA-3 tartalmú élelmiszert... :-)

A májusi ájtatosság könyvecskéjéből 2.

Asszonya a világnak

Szentséges Szűz Mária

Szent Szuzo Henrik mondta: „Valahányszor Szűz Mária nevét kimondom, mindanyiszor érzem, reménységem szívemben erősbödik s szeretetem gyarapodik. Úgy tetszik nekem, mintha színméz ömlenék el szívemben. Ó Mária, mikor már a neved is ily szeretetreméltó, milyennek kell neked magadnak lenned a mennyországban!" Lelki tanítók buzdítanak minket, hogy Szűz Mária nevét szeressük és hogy azt minden szükségünkben, nehézségben és kísértésben segítségül hívjuk. Ó, hánynak hozott már e név segítséget, vigaszt és erőt!...

Aquinói Szent Tamás még kisgyermek korában kézbe kapott egy darabka papírt, melyre Szűz Mária neve volt írva. Mikor el akarták tőle venni, nem adta oda, hanem lenyelte, mintegy szeretetét mutatva e szentséges név iránt.

Szereted-e te is Szűz Mária szentséges nevét?... Nem emlegeted-e hiába és tiszteletlenül? ... Elmondod-e mindennap az Úrangyalát?

Virágcsokor: Ígérem, hogy az Úrangyalát reggel, délben és este soha el nem mulasztom.

Ima: *Jézusnak édes neve után a tied, ó Szűz Mária, nekem a legkedvesebb! Maradjon az mindig mélyen bevésve az én szívemben, hogy iránta való szeretetemet soha el ne veszítsem, mert tudom, hogy vele a szeretetet Jézus iránt, sőt az örök boldogságot is elnyerhetem. Inkább száradjon el jobb kezem s a nyelvem, mintsem megfeledkezzem édes nevedről, mennyei jó Szűz Anyám. Halálos ágyamon is ez legyen az utolsó szavam: Dicsértessék Jézus és Mária szent neve. Amen.*

Istennek szent Anyja

Szűz Mária Istennek szent Anyja, mert Isten egyszülött Fia, a Szentháromság második személye, öröktől fogva igaz Isten, az ő szűz véréből vette emberi testét s tőle született Betlehemben, mi által Szűz Mária az Ő édesanyja lett. Az istenkáromló Nesztoriusz, konstantinápolyi pátriárka (450 körül) ezt az igaz valóságot tagadni kezdte. A püspökök Efezus városában tanácskozásra gyűltek, melyen Nesztoriusz istentelen tanát, mint tévhitet, elvetették, s kimondották, hogy e köszöntés: „Istennek Szülője", Szűz Máriát teljes joggal megilleti, maga a mindenható Úristen emelte őt örök végzése folytán e dicső méltóságra; azt tőle semmiféle igaz keresztény el nem vitathatja. Efezus városának akkori keresztény népe rendkívül örült a püspökök eme határozatának, s az utcákon is hangosan ismételgette a szent fohászt: „Szűz Mária, Istennek szent Anyja, könyörögj érettünk!"

Meggondoltad, megfontoltad-e már te is Szűz Máriának eme fönséges méltóságát?! Ez fölemeli őt magasan az angyali karok fölé! Senkit közülük Jézus nem nevezett édes Anyjának; Szűz Máriát pedig nemcsak szólította annak, de valóságban az is volt! Lám, mennyire megérdemli szeretetedet!

Virágcsokor: Hű tisztelője, s ha kell, védője leszek Szűz Mária fönséges, istenanyai méltóságának!

Ima: *Ó Szűzanya, kit Isten minden teremtmény fölé emelt, Istennek szent Szülője! Te igazán áldott vagy az asszonyok között! Én beismerem és vallom istenanyai fönséges méltóságodat. Légy szószólom szent Fiadnál, megváltó Istenemnél, most és halálom óráján. Amen.*

Kegyes és irgalmas Szűz; hűséggel teljes Szűz

A kánai menyegzőn kérésére segített Jézus a násznépen. Szűz Mária kérésének köszönhette a jobb lator is, hogy Jézus neki a mennyországot ígérte. Szűz Mária most is kegyes, irgalmas és hűséges segítője azoknak, kik őt tisztelik s hozzá fordulnak kérésükkel. Szalézi Szent Ferenc fiatal korában gyötrelmes kísértésben szenvedett: úgy tetszett neki, hogy ő nem fog üdvözülhetni; ő már az örök kárhozatra van ítélve. E lelki gyötrelmében Szűz Máriához fordult, elimádkozta az ő képe előtt Szent Bernát „Emlékezzél meg..." kezdetű imáját s szíve azonnal megkönnyebbült s kísértése mindenkorra elmúlt.

Neked Jézus után kiben van bizodalmad?!

Virágcsokor: Elimádkozom többször Szent Bernátnak e hathatós imáját!

Ima: *Emlékezzél meg, ó legkegyesebb Szűz Anya Mária!, hogy még sohasem lehetett hallani, hogy valaki tőled gyámoltalanul magára hagyatott volna, ki a te irgalmadat kérte és pártfogásodért hozzád folyamodott. Hasonló bizalomtól lelkesítve én is hozzád sóhajtok ó szüzek Szüze! angyalok Királynéja, mi Urunk Jézus Krisztusnak Anyja! Hozzád tekintek föl, ó vezércsillaga e zajos élettengernek. Én nyomorult bűnös sírva és zokogva lábaidhoz borulok. Ne vesd meg könyörgésemet ó hatalmas Asszonya a világnak és Anyja az örök Igének!, hanem fordítsd reám figyelmedet és hallgasd meg kérésemet e siralomvölgyében, most és főképp halálom óráján, ó irgalmas, ó kegyes, ó édes szűz Mária!*

Örömünk oka

Igazi oka a szomorúságnak a bűn, mert miatta éri az embert s belőle származik a legtöbb baj és szenvedés. Szűz Mária által a Megváltót nyertük, ki a mi bűneinkért szenvedett, hogy értük bocsánatot nyerhessünk, s megnyitotta nekünk a mennyországot. Elég okunk van tehát, hogy a boldogságos Szüzet örömünk okának köszöntsük! Ó hánynak volt ő már hathatós közbenjárása által is, mind lelki, mind testi bajában, örömének oka! Assisi Szent Ferenc aggódott, vajon a szentséges Atya jóváhagyja-e az általa alapított szerzetesrendet? Szűz Máriához folyamodott s kívánsága igen nagy örömére teljesedett.

Te mit tartasz az igaz öröm forrásának?!

Virágcsokor: Többször hálát fogok adni Istennek, hogy Szűz Mária által annyi kegyelemben részesít bennünket!

Ima: *Áldom és magasztalom a megosztatatlan Szentháromságot, ó Szűz Mária, mindazon kegyelemadományokért, melyekben téged részesített, mert általad én szerencsés és gazdag lettem. Ó jóságos Anyám, légy örömöm oka életemben, halálomban és az egész örökkévalóságban. Amen.*

Titkos értelmű rózsa

A II. János Pál pápa tiszteletére nemesített rózsafajta

A rózsát tövis veszi körül, s ki hozzányúl, azt megszúrja, megsérti. A bűn is tövis; de Szűz Máriát, e titkos értelmű rózsát, a bűnnek tövise sohasem környékezte. Őt idegen tövis sértette: a fájdalom és bánat tövise, a mi bűneink miatt...

Virágcsokor: Én is meg akarok Szűz Mária hét fájdalmáról többször emlékezni.

Ima: *Üdvözlégy Mária, fájdalommal teljes, a keresztre feszített Úr van teveled, részvétet érdemelsz te az asszonyok között s részvétre érdemes méhednek gyümölcse: Jézus. Asszonyunk szűz Mária, a megfeszített Isten Fiának szent anyja, imádkozz érettünk, Fiad megfeszítőiért most és halálunk óráján. Amen.*

Boldoggá lehet id. Karol Wojtyła és felesége, Emilia

A szent pápa is tanúskodik

A krakkói érsek megnyitotta Szent II. János Pál pápa szüleinek boldoggá avatási eljárását.

A szent pápa szüleinek szobra Czestochowában (Fotó: D. K.)

Marek Jędraszewski krakkói metropolita március közepén bejelentette, hogy megnyitja idősebb Karol Wojtyła és felesége, Emilia Kaczorowska, Szent II. János Pál pápa szüleinek boldoggá avatási eljárását.

A lengyel püspöki konferencia tavaly októberi kedvező döntése, valamint a Szentek Ügyeinek Kongregációja jóváhagyása után a krakkói érsekség megindította a két boldoggá avatási eljárást. Arra kérik a híveket, hogy ha valakinek van Isten Szolgája Karol Wojtyłához és felesége, Isten Szolgálója Emilia Kaczorowskához kapcsolódó dokumentuma, levele vagy üzenete, azt május 20-ig küldjék el a metropolitai hivatalhoz, legyen annak tartalma az ügy szempontjából pozitív vagy negatív.

A szent lengyel pápa szüleinek emléke még él, különösen Wadowice és Krakkó közösségeiben. Noha igen sok idő telt el haláluk óta, még mindig élnek, akik személyesen ismerték őket. „Igyekszünk felvenni velük a kapcsolatot, és megkérni őket, hogy tanúskodjanak” – mondta Andrzej Scąber, a krakkói érsekség kanonizációs megbízottja. Hozzátette: Meghallgatják a közvetlen tanúk gyermekeit és unokáit is.

Bizonyos értelemben maga a szent pápa is „közvetlenül tanúskodik” majd szülei életszentségéről, hiszen sok írásában mesél róluk, megerősíti, milyen rendkívüli személyek voltak.

Formailag két külön kanonizációs eljárást folytatnak majd, melyek során be kell bizonyítani, hogy Emilia és Karol hősies fokon gyakorolták az erényeket, életszentség hírében állnak, és hogy közbenjárásukra csodás imameghallgatások történtek.

Már most látszik, hogy az összegyűlő anyag – főként Karol Wojtyłával kapcsolatban – igen terjedelmes. A dokumentációból kiderül, hogy élete során hogyan fejlődött kapcsolata a Jóistennel, és hogy ezt miként tudta átadni fiának, a jövendő pápának.

Közel maradni Istenhez

A mai, válságban lévő társadalomban, ahol olyan sok a válás, az együttélés, az elhagyott gyermek, a Wojtyła házaspár megmutatta mindenkinek, hogy nagyon nehéz anyagi körülmények között, betegségben, gyermek halálával szembe nézve is meg lehet őrizni a hitet, és közel lehet maradni Istenhez.

Emilia Kaczorowska és idősebb Karol Wojtyła 1906. február 10-én kötöttek házasságot Krakkóban. Két fiuk született: 1906-ban Edmund, majd 1920-ban ifjabb Karol. Kislányuk, Olga kevéssel születése után meghalt. Emilia 1929-ben hunyt el, ezután az idősebb Karol Wojtyła egyedül nevelte tovább fiait. 1941-ben halt meg Krakkóban.

Forrás: VR

VÁLASZOK A VILÁGOSSÁGRA

GONDOLATOK A MÁJUS 18-ÁN
100 ÉVE SZÜLETETT SZENT II JÁNOS PÁL PÁPÁTÓL

MÁRIA LELKI ANYASÁGÁRÓL:

Jézus, amikor meghalt a kereszten, azt mondta Jánosnak: „Íme, a te anyád.” Attól a pillanattól kezdve, s amikortól „a tanítványok gondjaiba vették”, Mária lelki anyaságának misztériuma végtelen kiterjedésben kiteljesült a történelemben. Az anyaság azt jelenti, hogy aggódunk a gyermek életéért. Mármost, ha Mária az egész emberiség édesanyja, akkor az ő aggodalmának az emberi életért egyetemes kiterjedése van. Egy anya aggodalma az egész embert átöleli. Mária anyasága azzal kezdődött, hogy anyaként gondoskodott Krisztusról. Krisztus által elfogadta Jánost a kereszt alatt, és benne elfogadott minden embert és elfogadta az egész emberiséget. Mária mindenkit magához ölel különösen szerető gondoskodással a Szentlélekben. Valójában, amikor a Hiszekegyet elmondjuk, ő az, aki „életet ad...”

Mária lelki anyasága ezért részvétel a Szentlélek hatalmában, aki „életet ad”. Ugyanígy hűséges és alázatos szolgálólánya az, aki magáról azt mondja: „Az Úr szolgálója vagyok.”

Mária lelki anyasága misztériumának fényében próbáljuk megérteni azt a különleges üzenetet, mely visszhangozni kezdett a világban Fatimából 1917. május 13-ikán, s ugyanez évben október 13-ikáig, öt hónapig tartott.

EGY ÉDES ÉS SZENVEDŐ SZEMÉLYISÉGRŐL:

Cascia szentjének élete különböző szakaszokra oszlott kronologikusan, s – ami ennél fontosabb – emelkedő jelleggel, ahogyan különböző életszakaszaiban egyre közelebb jutott Istenhez. *Miért is lett Rita szent?* Nem is annyira csodatételeinek okán, melyeket a néphit annak tulajdonít, hogy sikerrel járt közben a mindenható Istennél, hanem azért, mert oly megdöbbentően normális, mindennapi életet élt, először mint feleség és anya, majd özvegy, s végül mint ágostonos apáca.

Szent Ágoston lelki leánya volt. Tanításait átültette a gyakorlatba anélkül, hogy könyvekben olvasta volna őket. A felszentelt nővéreknek őszintén ajánlotta, hogy „kövessék a Bárányt, bárhová is megy”, és hogy „belső látásukkal szemléljék a Keresztre Feszített sebeit, a Feltámadott sebhelyeit, a Haldokló Ember vérét..., mely mind a szeretet mérlegére kerül.” Rita ad litteram – betű szerint – engedelmeskedett Szent Ágostonnak. Különösen zárdai életének negyven esztendeje alatt mutatta meg azt a szilárd és folytonos kapcsolatot, melyet létrehozott a Golgota isteni áldozatával.

Rita valóban „erős asszony” volt és „bölcs szűz” is egyszerre, az, akiről a Szentírás szól nekünk. Életútjának minden állomásán jelezte, s nemcsak szavakkal, a szentség felé vezető hiteles utat, mint Krisztus hűséges követője akár a keresztre is. Ezért akartam felidézni az ő édes és szenvedő személyiségét minden híve számára a nagyvilágban, azzal a kívánsággal, hogy ösztönzést nyerjenek tőle, s mindenki a maga élethelyzetében válaszolni tudjon a keresztény elhívatására, a világosságra, tanúságtételre és bátorságra... *(Életéről írás az 5. oldalon)*

Versek között

...a kenyér s bor színe alatt

A mai ember számára idegenné váltak a jelek és a szokások. Sokan elmennek a templomba, szívük telve a mindennapi élet terheivel, de nem találják meg a szabadulás útját. „Sokan keresnek valamit, ami reményt ad és nem találják. Keresik azt, ami értelmet ad életüknek, és amiért érdemes élni, de nem találják."

Pedig Krisztus *maga* jelen van köztünk: a kenyér s bor színe alatt, az oltáron.

„Az Úr nem ment el, itt maradt.
Őbelőle táplálkozunk.
Óh különös, szent, nagy titok!"

Babits Mihály: Eucharisztia (részlet)

Ami nagyot és hatalmast, kedvest és megrázót ez a szó mond: Krisztus, azt tartalmazza számunkra közeli és eleven valóságban az Eucharisztia. Az Oltáriszentségben Krisztus istenségével és emberségével valósággal jelen van.

„Megérintettem a csodát.
Eljött a perc, a boldog:
A csengő felsikoltott,
Mellig bókoltak a fejek,
És a csillogó paténa felett
A Kenyér-Isten megmutatkozott.
És akkor hirtelen minden megváltozott."

Sík Sándor: Primicia (részlet)

A Versbarátok köre Eucharisztikus sorozatának egyik előadása ennek a jelenlétnek a tényét, az igazságát mutatta be Jézus tulajdonságait követve, *Sam Guzman* keresztény szerző írása alapján, melyek: az alázat, a csend, a szeretet, a sérülékenység, a türelem, a szegénység, és a jelenlét.

Alázat

Az örök Isten, aki minden dolgot megteremtett, leginkább a hétköznapi étel formájában ereszkedik le közénk. Elvégre a kenyér egyszerű étek, szinte „észre sem veszszük", ha esszük.

„Amit én álmodom
Nem fényűzés, nem fűszer, csemege,
Amit én álmodom:
Egy nép szájában betevő falat.
Kenyér vagyok, mindennapi kenyér,
Lelki kenyér az éhező szíveknek,
Asztaláldás mindenki asztalán...

Kellek: ezt megérteni egyszerű,
És – nincs tovább.
Az álmom néha kemény, keserű,
Kérges, barna, mint sokszor a kenyér,
De benne van az újrakezdés magja,
De benne van a harchoz új erő, –
De benne van az élet."

Reményik Sándor: Mindennapi kenyér (részlet)

Csend

Az eucharisztikus Ostyában Jézus üdvözöl bennünket, teljes csenddel. Ő kész meghallgatni minket, ha már mi is elcsendesítettük a szívünket.

Vajon vesztegetjük a szót? Ennél több: meghalljuk-e, amit mások mondanak?

„Tépett világok, tépett emberek
Bódult zűrben kerengnek.
Jöjj drága testvér, add a kezedet:
Mondjunk ma csendet.
Az édes Isten nagy meleg kezén
Megbú két árva lélek:

És elcsitul és orgonálni kezd
A zűrös élet."

Sík Sándor: Csend

„Fogadd a csendet, hogy imádkozhass, imádkozz, hogy növekedjék hited, higgy, hogy szerethess, élj szeretetben, hogy szolgálni tudj, szolgálj, hogy megleld békédet."

Teréz anya

Szeretet

Az Oltáriszentségben Krisztus dobogó szíve szeretettel ég irántunk, és ő is vágyik cserébe a mi szeretetünkre. A keresztén Krisztus szó szerint meghalt, kiöntve az Ő drága vérét, hogy elnyerje szeretetünket.

„Csak azért
az egyetlen napért
érdemes volt megszületnem,
amikor szeretni tudtam,
és szeretnek-e, nem kérdeztem.
Csak ennyi történt teljes életemben,
egyébkor szakadékba buktam.
Csak azért
az egyetlen napért
érdemes volt megszületnem."

Weöres Sándor: Üdvösség

Sérülékenység

Az Ostyában Krisztus teljesen és egészében sebezhető. Gyakran előfordul, hogy rosszul bánnak vele, bántalmazzák, figyelmen kívül hagyják és mellékesen kezelik, méltóság nélkül. Nem számít, hogy hányszor van meggyalázva és megtaposva, szó szerint vagy átvitt értelemben, Ő továbbra is eljön hozzánk újra és újra, mondván: „Én soha nem hagylak el benneteket."

„Rossz voltam,
s te azt mondtad, jó vagyok.
Csúf, de te gyönyörűnek találtál.
Végig hallgattad mindig,
amit mondtam.
Halandóból így lettem halhatatlan."

Pilinszky János: Átváltozás

Türelem

Krisztus türelmesen vár minket az Oltáriszentségben, hogy bűnbánatot tartsunk, várja, hogy visszatérjünk hozzá, hogy választ adhasson legmélyebb vágyainkra. Mint Krisztusnak, türelmesnek kell lennünk másokkal, különösen azokkal, akik a legkevésbé érdemlik meg, vagy akik a legjobban próbára teszik a türelmünket.

„Mikor nagyokat ütnek rajtunk,
Milyen jó lenne nem ütni vissza
Se kézzel, se szóval,
Világítni a napvilággal,
Elaltatni az éjszakával,
Szólni a gyávaság szavával,
De sose ütni vissza."

József Attila: Milyen jó lenne nem ütni vissza

„Megtanulni a türelmet, életben és munkában, annyi, mint megtanulni a Teremtő titkát."

Márai Sándor: Türelem

Szegénység

Földi élete során Krisztus teljes szegénységben élt. Semmit sem hozott a földre, semmit sem vitt magával. Az eucharisztikus Ostyában Ő, aki megteremtette a világot, újra eljön hozzánk szegényen és mezítelenül.

„Uram, akarod a kezemet,
hogy ez a nap a rászoruló szegények
és betegek megsegítésével teljen?
Uram, neked adom ma a kezemet.
Uram, akarod a lábamat,
hogy a mai nap
azok látogatásával teljen,
akiknek barátra van szükségük?
Uram, ma neked adom lábamat.
Uram, akarod ma a hangomat,
hogy a mai nap
beszélgetéssel teljen azokkal,
akik a szeretet szavát szomjazzák?

Uram, neked adom ma a hangomat.
Uram, akarod a szívemet, hogy ez a nap
a magányosok szeretetével múljon el,
mert hiszen ők is emberek?
Uram, ma neked adom a szívemet.

Boldog Kalkuttai Teréz anya:
Uram, akarod?

Jelenlét

Isten jelenléte a legnagyobb ajándék, amit az Eucharisztiában kézzel foghatóan megtapasztalhatunk.

Ha Krisztust akarjuk utánozni, akkor jelen kell lennünk azoknál, akiknek szükségük van ránk. Légy jelen!

„Nézz föl az égre: ott van
felhők és csillagok közt.

Pillants körül a földön:
ott van fűben, virágban,
állatok ámuló szemében,
emberek arcán.

Ass le a föld alá:
csontokból és kövületekből
szándékainak lábnyoma
dereng feléd.

Mindenütt láthatatlan.
Mindenben látható.”

Rónay György: Jelenlét

A Vatikáni zsinat szerint az Eucharisztia, Krisztus halálának és feltámadásának emlékezete: „az irgalom szentsége, az egység jele, a szeretet köteléke”, ahogyan Szent Ágoston vélekedett. Fedezzük fel az Eucharisztia valóságának végtelen gazdagságát, s adja Isten, hogy életünknek, tetteinknek, világszemléletünknek valóban az Eucharisztia legyen éltető forrása.

Hortai Rita *(Versbarátok köre)*

NEKünk... a salzburgi dóm karnagysegédje

Ne csélcsap reformokkal!

„A tiszta értékek, az ősforrás megőrzésére kell törekednünk” – vallja *Dombó Dániel* énekes, karnagy, zeneszerző, a salzburgi dóm kórusának karnagysegédje, akit arra kértünk, gondolkodjon velünk a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus kapcsán.

– Budapest és az ország számára lényeges, hogy minél több olyan nemzetközi eseményt szervezhessen, mint amilyen az Eucharisztikus Világkongresszus is. Minden ilyen alkalommal komoly esélyt kapunk arra, hogy megmutassunk nemzeti értékeinkből egy keveset a világnak, bemutassuk városainkat, ahol élünk, természeti kincseinket, életterünket. Természetesen egy kulturális esemény ennél többre is lehetőséget biztosít. Ennek a maga teljességében akkor van értelme, ha a magyar kultúra, és jelen esetben a magyar vonatkozású egyházzene, egyháztudomány, forráskutatás, sajátos rítusok és relikviák is kihangsúlyozódnak. Elengedhetetlennek tartom, hogy mindemellett emléket állítsunk azon személyeknek, és ismertessük a világgal munkásságukat, akik kiemelkedő szerepet játszottak az egyházi kultúra megőrzésében, kutatásában. Az események előkészítése és megvalósítása során működjünk együtt olyan műhelyekkel, mint a Magyar Egyházzenei Társaság, az Egyházzene szak a Zeneakadémián vagy a Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola Sapszon Ferenc vezetésével, ahol a mai napig is töretlen lelkesedéssel és elhivatottsággal művelik az értékes egyházzenét. Örömmel töltene el, ha meg tudnánk mutatni, hogy miben és mennyivel lehet több az a kétezer éves egyházi kultúra, ami a hagyományaira, ősi értékeire épül és támaszkodik, azzal a divatos szemlélettel szemben, ami mindig a korszellemet követi és mindenáron meg akar felelni a többségi igénynek. Dobszay Lászlót idézve: „Ha a szórakoztató zene elfoglalja a helyét az igényesebb, emberépítő zenének, akkor rombol azzal, hogy elfoglalja.”

Az Eucharisztikus Kongresszussal kapcsolatban azt remélem, hogy ezen értékek mentén tudnak a résztvevők, fellépők, egyházi vezetők utat mutatni a világnak. Nem a sokak egyháza kell legyen a cél, hanem a tiszta értékek, az ősforrás megőrzése, ami az első eucharisztikus szertartással jött létre.

Sokan egyfajta emocionalitással közelítenek az Eucharisztiához és természetesen a vallásos életérzéshez. Ez egy módja a misztikum megértésének, de nem elegendő. Sokkal többnek kell lennie, mint egy egyszerű érzés. Azon értékek, amelyek hasonló módon egy impresszióhoz, szubjektív megélés során alakulnak ki, tiszavirágéletet élnek, mert mindig függnek a közhangulattól, a tömegérzéstől, a korszaknak egyfajta idealizáltságától.

Természetesen amikor értékeket ütköztetünk, mondhatjuk, hogy majd az idő pálcát tör felettük, és kiderül, melyek voltak a nagyobb elismerésre méltóbbak. Ezzel szemben az egyháznak mindig konstans értékeket kell képviselnie. Ehhez szükség van az állandó önvizsgálatra és korrekcióra, ami nem egyenértékű a csélcsap módon történő reformokkal, modernizációs törekvésekkel. Mert az nem jó út, ha a régit kidobjuk, mert régi, és az újra kritika nélkül mondjuk, hogy jó, mert új. Nem kell mindent elfogadni, ami régi, de konstansnak kell maradni, mert az egyház kősziklára épült, ami valós értéket jelent, ami mindig állandó. Ettől lesz az egyház egyetemes, több és más, mint a százával kiserkenő, önmagát hitnek hazudtoló egyéb felfogások.

NÉVJEGY

Budapesten született 1985. április 13-án. Elsősként kezdett tanulni hegedűn, zongorán, klarinéton. Tagja volt a Magyar Rádió Gyermekkórusának, majd a Kodály Zoltán kórusiskola növendékeként – ahol aktív vallási élet folyt – ismerkedett meg az egyházi zene kultúrájával. *Diplomái:* karvezetés, egyházzenetanár valamint kóruskarnagy-művésztanár.

Tanulmányai befejeztével, 2012-ben Bécsbe költözött, ahol tagja volt több neves kórusnak, és ő maga is alapított egyet az ott tanuló és dolgozó magyar fiatalok számára.

2016-ban elindította Dombó Production elnevezésű koncertszervező vállalkozását. *„Szeretnénk minél szélesebb körben terjeszteni az igényes művészetet, hozzájárulva ezzel a magyar és az európai kulturális értékek megóvásához*” – magyarázza. Fő célja egy művészi-művészeti híd kiépítése Bécs, Salzburg és Budapest között; ennek érdekében folyamatosan keresi a kapcsolatot és az együttműködés lehetőségeit az ausztriai és a magyarországi kulturális intézményekkel, egyesületekkel, alapítványokkal.

2011 óta 45 művet, köztük vokális műveket kórusra, szólódarabokat, kamarazenei alkotásokat és több misét is komponált.

Három éve Salzburgban él, a Salzburger Bachcor állandó tagja. Számos operaprodukcióban szerepel, valamint Czifra János Domkapellmeister karnagysegédjeként dolgozik a salzburgi dóm kórusában. Jelenlegi saját kórusa a salzburgi A-Cappella Kórus.

Összeállította: Varga Gabriella

Átcsusszanhatunk-e az emberség-vizsgán?

Kézen fogva Isten országa felé

– A járvány elmúltával többen leszünk a templomokban, vagy távoli, „online keresztények” maradunk?... Megtérünk, vagy begyorsulva – hogy bepótoljuk amiről „lemaradtunk” – rohanunk a semmibe?... Júdások leszünk, vagy Tanítványokká válunk?... Csak három kérdés a felmerültek közül, *Makkai László* pasztorálpszichológus atyával Júdás kapcsán a reményteli (vagy reménytelen?) jövőről beszélgetve.

– A tanítványok között sokféle ember volt. Talán a legérdekesebb Iskarióti Júdás, aki a világtörténelem legnagyobb árulását követte el. Végig ott volt Jézussal, hallotta a Megváltó szavait, látta tetteit, osztozott az örömében a virágvasárnapi bevonulás alkalmával. Élvezte a többiek bizalmát, hiszen még az erszény is nála volt. Mondhatjuk, a tökéletes tanítvány! Egyedül Jézus tudta, ki ő valójában! Mégis úgy szerette, mint a többieket, s még az utolsó vacsoráról sem küldte el, pedig Júdás szívében már távol volt a Mestertől!... Júdás azt remélte a virágvasárnapi bevonulás után, hogy eljött végre Jézus uralma, s ők, mint miniszterek helyreállítják a békét, és elérkezik a Kánaán. Ám teltek a napok és nem történt semmi. Ezért úgy gondolta, felgyorsítja az eseményeket, „kierőszakolja” a Mesterből a lázadást...

– De Krisztus „terve” más volt: a keresztet választotta...

– Igen. Júdás csak pillanatnyi előnyt akar elérni. „Perc”-ember akart lenni. Olyan, amilyenekkel a mai világ is tele van: akiknek nincsenek elveik, csupán a mának élnek, abból is előnyöket remélnek! Értékrendjük torz, az erkölcsiség hiányzik a szótárukból. Lenéznek másokat, mindenről van véleményük, de tenni semmit nem akarnak, csak kritizálnak, és hisztériát keltenek. Minél nagyobb a zavar, annál jobban élvezik, már csak bosszúból is... Soha nem nőnek föl a feladatukhoz, de akik ott vannak, azokat le akarják taszítani onnan...

– Igen, ez a leírás sokakat elénk idézhet, mindannyiunk környezetéből…S még rosszabbul érint a „tevékenységük” akkor, amikor nagy, közös bajban vagyunk… Nem tudjuk, mindez meddig tart, de elgondolkodhatunk: vajon hogyan „illeszkedünk vissza” a társadalomba vagy akár az egyházba? Próbálunk megváltozni, vagy minden marad a régiben?

– Júdás hozott egy döntést –, ám az Isten meg az ember terve nem volt ugyanaz. Mi is tervezgethetjük, mi lesz, ha „újraindul” az élet, ám nem tudhatjuk Isten tervét, Ő mit akar még ebből „kihozni”, hogyan próbál még meg bennünket?... Persze mi hiszünk a gondviselő és szerető Istenben, aki mindig járható utat mutat az emberiségnek. Az Isten útja sohasem járhatatlan, még ha vannak is benne egyenetlenségek, gödrök. Ha meg netán egy szélesebb folyó állít meg, Isten megtanít bennünket úszni, hogy biztonsággal átérjünk a túlsó partra. Nem csak sodródunk az életünkben, hiszen az Isten következetesen tudja, mit akar az életünkkel, hová akar eljuttatni bennünket…

– Ha így nézzük, akkor nem is tudjuk befolyásolni a jövőnket…

– Dehogynem. Hiszen dönthetünk, ahogy Júdás is tette. Csak ő rossz döntést hozott. Ő egyébként soha, semmit nem kérdezett Jézustól, legalábbis az Evangéliumok nem beszélnek erről... Sokszor talán mi is így vagyunk: nem kérdezünk semmit, mert azt hisszük, tudjuk a választ –, még az Istennél is jobban… , ne mondja meg nekem senki…, meg tudok állni a saját lábamon. Sok ilyen önhitt ember van, aki azt gondolja, én tudok mindent, nem kérdezem meg az Istentől, hogy miért alkotott engem, mi a célja velem, mit kell tennem az életben…

– Mit hoz vajon a következő nagy egyházi ünnep, a pünkösd?

– A pünkösdi Lelket nem lehet karanténban tartani, bezárni, eljön akkor is, ha mi esetleg még karanténban leszünk is, és betölt, vigasztal, erőt ad. Az Isten nagy titka, hogy itt tud lenni, maradni közöttünk Szent Lelkével. Földi léptékben mérve kicsi szobában, kicsi konyhában, kicsi kertben vagyunk, egy ideig még nem mehetünk ki, de az ég nagyon tágas, fölfelé határtalan a világ, még akkor is, ha horizontálisan kicsinek tűnik: nagyon tág a lehetőségünk, hogy az Istennel folyamatosan kapcsolatban éljünk, kapcsolatban maradjunk. A Szentlelket az első pünkösd óta nem hívta vissza, nem vonta el a világtól. Ez a Lélek működik bennünk, működik általunk, működik a egyház által. Reménykedünk, hogy pünkösdkor már úgy tekintünk vissza erre az időszakra, mint az emberiség nagy drámája, nagy próbája, ami után jön a felszabadult érzés, hogy túljutottunk egy komoly krízisen…

– Mi van, ha „megbukik” az emberiség, ha a Jóisten úgy gondolja, elege van belőlünk, mert nem úgy viselkedünk, ahogy elvárná?

– Azt gondolom, ez egy próbatétel. Sajnos ebből se nagyon tanul az ember, hiszen lehetett például arról olvasni, hogy több országban is új, nagyon laza abortusz törvényt vezettek be. Tehát még a komoly feszültségben is, amikor emberek fertőződnek és halnak meg, az emberiség keresi, hogyan tudna még több embert elpusztítani. Ez mindent alulmúl, megdöbbenünk, beleremegünk… És valóban: egyszer – teljesen jogosan – el fogja érni az emberiség, hogy megtapasztalja az Isten haragját, mert nem tanulunk a saját hibáinkból, és Isten „leckéjéből”, amit feladott nekünk emberségből. Jó lenne legalább egy kettest összehozni, valahogy átcsusszanni az emberség-vizsgán, nem belebukni. De ezek a borzasztó törvények bizony nem segítenek ebben. Hogy mikor ér utól az Isten haragja, vagy mikor jön el az Ő országa, annak ugye nem tudjuk sem a napját, sem az órát… De ezekből a jelekből az emberiségnek tanulnia kellene, látnia, éreznie, hogy nem helyesen éljük meg az emberségünket, távol vagyunk az Isten által teremtett szép világtól, nem becsüljük meg az Isten által nekünk adott igaz értékeket…

– Mi, keresztények – ebben a rendkívüli helyzetben – vajon közelebb kerülünk a Megváltóhoz, vagy eltávolodunk tőle?...

– Ez csak egy kérdés a sok közül: van-e szavunk, imádságunk Jézushoz? A felszínes vallásosság vezet, mely megtéveszt másokat is, vagy a szívemmel is szeretem Krisztust és az Ő Egyházát? A járvány elmúltával többen leszünk a templomokban, vagy távoli, online keresztények maradunk? Csupán a mának élünk és „perc” emberek leszünk, vagy az üdvösségünket tartjuk szemünk előtt? Krisztus végtelen lehetőséget ad szeretetével, hogy igazi követői legyünk! Van választásunk, mint ahogy Júdásnak is volt! Válaszd Krisztust!

– Júdás ott volt Krisztus közvetlen környezetében, megmenthette volna a lelkét, visszatarthatta volna az öngyilkosságtól. Vajon miért nem tette? És miért bánna különbül az „öngyilkosság” felé haladó emberiséggel?

– Van egy pont, amikor már eljut oda az ember, hogy senkire sem hallgat. Igen, Jézus megmenthette volna, de az már átlépte volna Júdás szabad akaratát –, mellyel mindannyian rendelkezünk. Gondoljunk bele: Jézus tanítványa volt, látta a csodáit, tapasztalta, hány embernek megbocsátott… –, és mindez nem rendítette meg a lelkét. Miután elárulta, nem hitt abban, hogy Jézus neki is meg tud bocsátani, nem volt nyitott a szíve annak az elfogadására, hogy az Isten csodát tud benne művelni. Ha picike hite is lett volna, biztosan megtér… Az emberiség talán még időben felismeri az isteni irgalmasságot, megáll, megtér – és hálát adva újrakezd, ha a megróbáltatások időszaka véget ér... Mert ez a válasz a fontos kérdésekre: tudunk-e változni „harmadnapon”…, vagy folytatjuk életünket, ahol abbahagytuk…? **Dobos Klára**

Enciklikák a helyes döntésekért

Újabb veszélyes jelenségek 2.

Az „új jelenségek” (res novae) kihívására született XIII. Leo pápa válasza (1891, Rerum novarum). Az eltelt közel 130 év aktuális (társadalom)történeti helyzeteire pápai enciklikák sora adott megőrizve továbbfejlesztett, kiegészített választ. Belőlük (is) született *Az Egyház társadalmi tanításának kompendiuma* 2004-ben. Rendszerezett gondolatai nemcsak a hívő ember számára segíthetnek a döntéshozásban. „Tanításának előadása és terjesztése evangéliumi küldetés, amely az Egyház sajátja” (Szent II. János Pál pápa). Megerősítette Ferenc pápa is „Az evangélium öröme” kezdetű apostoli buzdításában. Előző számunkban leginkább a család szerepét, a nemzet és a kisebbségek függetlenségének fontosságát próbáltuk hangsúlyozni. Az ezredforduló környéke a technika-technológiai fejlődés örömei mellett számtalan súlyos egyéni és társadalmi problémát hozott felszínre. Amit VI. Pál pápa az „egyenlőtlenség hangos botrányaként” minősített – Szent II. János Pál idejében súlyosbodva – XVI. Benedeknél már világméretű probléma. Már nem igaz, hogy „a gazdasági tevékenység és a politikai működés még saját illetékességi körükön belül maradva... kölcsönös bizalommal lehettek egymás iránt.” „Csökkent a szociális biztonság hálózata.” Megoldandóvá vált még a globalizmus kezelése, a klímakatasztrófa, az emberi csoportok együttélésének kérdése a békés párbeszéd lehetőségének biztosításával...

„Abszolút számokban mérve növekszik a világ gazdagsága, de növekednek az egyenlőtlenségek is” (XVI. Benedek Caritas in veritate – Szeretet az igazságban 2009). Jól megy a gazdaság, vagy válság van, teljesen mindegy. Mindig 50-100 tulajdonos(család) birtokolja az emberiség felének „gazdagságát”. Persze „mindig lesznek szegények köztetek”, szól a jézusi tanítás, de nem mindegy a szegénység minősége. „A javak egyetemes rendeltetésének elve” nem engedheti meg a víz, a minimális élelem, a legegyszerűbb fedél és ruházat hiányát. Ferenc pápa tagadja „a leszivárgás elméleteit”, amellyel a „mindenható piacgazdaság” elve, gyakorlata védi magát, hogy a gazdagság morzsái mégiscsak eljutnak a rászorultakhoz. Védi az elszabadult piaccal, „a pénz új bálványozásával” szemben „az államok ellenőrzési jogát, amelyekre rábízták, hogy őrködjenek a közjó védelme felett.” Fél „egy új láthatatlan, olykor virtuális zsarnokságtól”, amelyben „az embert önmagában olyan árucikknek tekintik, akit használni lehet, majd eldobni. Elindítottuk a ‘szemeteskosár kultúráját’... A kirekesztettek nem ‘kizsákmányoltak’, hanem elutasítottak, maradékok.” (Az Evangélium öröme, 2014)

Hogy ez ráadásul ne fokozódhasson, sőt, visszafordúljon, ehhez a korábbi évek pápáinak tanácsa: a piac, az állam, a civilek szoros, szervezett együttműködése a maguk szuverenitásában térben és időben. A gyorsan növekvő tudás és az általa lehetővé tett cselekvés csak akkor tekinthető Isten által jónak, ha mellé szépen odarendeli XVI. Benedek, hogy „a cselekvés bölcsesség nélkül vak, a bölcsesség szeretet nélkül terméketlen... a szeretet legyen értelemgazdag, az értelem pedig szeretetteljes”.

A *globális-lokális* ellentétpár is kibékíthető. Cselekedni lényegében csak lokálisan tudunk, de nagy nyitottsággal a globális felé.

A természet „nem úgy áll rendelkezésünkre, mint egy halom véletlenül szétszórt törmelék, hanem mint Istennek olyan adománya, amely az őbenne lakozó rendre mutat; ezzel az embert abba a parancsoló útmutatásba vonja bele, hogy ezt a természetet „művelje és őrizze” (Ter. 2,15)

És mit tettünk? „A rovarok hihetetlen változatossága élt az erdőben, és mindegyik végezte a maga feladatát... Madarak röpdöstek a levegőben, csillogó tollaik és csicsergésük beleolvadt az erdők zöldjébe és melódiájába... Nézd csak a folyók sötétbarna vizét... és gondold meg, hogy a Föld élő vérét viszik a tenger felé. ... Hogyan úszhatnak majd a halak az olyan szennyvízcsatornákban, mint folyóink?... Ki változtatta a csodálatos tengeri élővilágot az élet és a színek víz alatti temetőivé?” (A Fülöp-szigetek Katolikus Püspöki Konferenciája, 1988)

És a következmények? Ismerjük!

Kultúrák együttélése

1. „Eklekticizmussal, amely egyszerűen egymás mellé állítja a kultúrákat, és úgy értelmezik, mintha lényegüket tekintve azonosak és egymással felcserélhetők lennének. Ez kedvez a relativizmusnak, ami nem segíti elő a valódi párbeszédet.”

2. Kulturális nivellálódással, a viselkedéstípusok, életminták megkülönböztetés nélküli átvételének veszélyével... Elvész a különböző nemzetek kultúrájának, a sokféle nép hagyományainak mélységes értelme, amelyekkel az egyének meghatározzák önmagukat az élet alapkérdéseit illetően.”

Mindkettő „a kultúra és az emberi természet szétválasztásának irányába mutat, többé már nem egy felettük álló transzcendens természethez való viszonyukban határozzák meg önmagukat... Amikor ez bekövetkezik, az emberiség a szolgaság és a manipulácó új veszélyébe zuhan.

A 100 éve született szent pápa, II. János Pál üzenete 1978-as székfoglaló homíliájából.

„Ne féljetek! Nyissátok meg, sőt, tárjátok ki Krisztus előtt a kapukat! ... Ne féljetek! Krisztus tudja, hogy mi lakik az emberben. De egyedül ő tudja ezt! Manapság az emberek nagyon sokszor nem tudják, hogy mit hordoznak magukban lelkük mélyén, a szívükben. Sokszor olyan bizonytalanná válik a földi élet értelme. Kételyek árasztják el az embert, és kétségbe is tud esni. Engedjétek tehát – kérlek benneteket alázattal és bizalommal kérlek – hagyjátok, hogy Krisztus beszéljen az emberekhez.”

Ferenc pápa írja, hogy „Krisztus mindent egyesített magában: az eget és földet, Istent és embert, időt és örökkévalóságot, személyt és társadalmat. Ennek az egységnek és önmagában való kiengesztelődésnek ismertető jegye a béke. ... És az első környezet ahhoz, ahol meg kell szereznünk ezt a megbékélést a különbözőségekben, a saját bensőnk, a saját életünk, amelyet mindig fenyeget a dialektikus szétszóródás. Ezer darabra tört szívvel nehéz lesz igazi társadalmi békét teremteni”.

Dobos Zsolt

„FACEBOOK-KATEKÉZIS”

Ne fogjunk kezet az ördöggel!

Kedves testvéreim! Különösen hozzátok szólok, akik valljátok, hogy katolikusok vagytok. Nagyon elszomorít, mikor küldözgetitek a különféle áldásokat, amik cifra köntösbe vannak burkolva. Ígértek egészséget, boldogságot, szerencsét, jólétet. Kinek a nevében teszitek? A végén van a csattanó: öt percet adtok rá, hogy tíz személynek küldjem el, köztük legyen a küldő is. Ne legyen időm, hogy megfontoljam, mit teszek, csak terjesszem ezt az ördögi művet. Nem érdekel, ha ezért megharagszik rám az ördög, s nem kapok jólétet. Az én Istenem áldása elég nekem... Imádkozzunk inkább egymásért. Ne fogjatok kezet az ördöggel! – olvasható *Nemes Edit* bejegyzése a Katolikusok vagyunk csoportban. A hozzászólásokban – melyekből szerkesztett válogatást adunk közre – szó esik az ízlésről (illetve annak hiányáról) is.

✓ Köszönjük szépen, hogy leírtad. Sajnos mi is tapasztaljuk személyesen is ezt a rengeteg és elfogadhatatlan tovább küldözős eszementséget.

✓ A napokban azt írták, ha továbbküldöm, nem halok meg koronavírusban. Hát nem küldtem tovább, sőt, töröltem az illetőt!

✓ Jól tetted! Ne félj, ennek semmi köze a koronavírushoz! A Jóisten kezében vagyunk!

✓ Nem, nem félek! Isten tenyeréből nem lehet leesni!

✓ Sokszor magát hívőnek mondott ember simán küldi ezeket az üzeneteket! Felháborító!

✓ Az a baj, hogy a vallást is belekavarják ebbe a babonás dologba és egyes vallásos emberek is továbbítják, hisznek benne. Az a véleményem, hogy ezek az emberek nem komoly vallásgyakorlók illetve tudatlanok! Senkit nem szeretnék ezzel megbántani! Általában azok szeretnek ezzel foglalkozni, akiknek a hite nem fejlődött tovább, hisznek Istenben, de foglalkoztatja őket az ezotéria, horoszkóp és sok egyéb!

✓ Egyszerűen figyelmeztetni kell őket, hogy miért nem helyes dolog az ilyen! Én a múltkor az idővonalamra ki is írtam ehhez hasonló figyelmeztetést, belevéve az agykontrollt is és lett foganatja!

✓ Nem tudtam megfogalmazni, de én is viszolygok ezektől az „áldásoktól”.

✓ Én sem bírom ezeket az üzeneteket, mivel színtiszta BABONA.

✓ Egyetértek, és hozzátenném: az is szédület, amikor azokat a giccses, hupilila csillogóvillogó Jézusokat-Máriákat találom a facebook-üzeneteim között... Nem hiszem, hogy a Világ Urának erre szüksége volna! Gondolkodjunk rajta!

✓ Nagy gond a babonaság és a pogány vagy newages, angyalkás, közhelyes és szentimentális hit, telve giccses imákkal, képekkel. Jézus Urunk méltóságát is lábbal tiporják azok, akik Róla ilyen képeket készítenek vagy terjesztenek :(Bocsáss meg nekik, Uram, tudatlanságukat számítsd be nekik az ítéletkor :(

✓ Én sem szeretem a giccses, rózsás, rikító szentképeket.

✓ Hogy nincs ízlésük és efféle giccses képeket tesznek fel, Isten nem számítja be nekik bűnnek. Ő nem olyan szigorú. Nem tehetnek róla. Még jó, hogy elnéző, mert nekem is van elég hibám, amiért büntethetne. Figyelmeztessetek rá, kérlek. Az a fontos, hogy babonaságokkal ne foglalkozzanak... Persze, jó lenne azért, ha finomulna az ízlésük is. Nekem is van még szükségem erre, egész biztosan.

✓ Nem is az ízlés hiányát rovom fel – és nem is szeretnék ítélkezni. De elég babonás hit az, amelyiknek a „minél csillogóbb, annál hatásosabb” a mottója... Sajnos a csillivilli képek terjesztése sokszor jár együtt a babonaságokéval. Lehet, hogy a hit mélyülése, Isten megismerése leszoktat a giccses képekről is. Mindenesetre itt a csoportban igyekszünk, hogy kicsit közelebb kerülhessen mindenki az Úrhoz – megélhessük a mélységeket és a magasságokat...

✓ Sajnos hiába kértem az ismerőseim, hogy ne küldjenek semmi továbbítani valót, mert nem küldöm tovább –, mégis érkeznek a fenyegető hangú üzenetek...

✓ HELYES! Én sem küldöm tovább soha az ilyen dolgokat! Isten az áldás Istene, Tőle jön minden jóság! Szerintem, egy keresztény ember szótárában nem szerepel a „szerencse” szó! NEKÜNK, CSAK ISTEN ÁLDÁSA VAN!

✓ Felháborító hamis információ, nem küldözgetem...

✓ Ez a fehér mágia..., keresztény ember nem foglalkozik vele!

SINE POPULO – HÍVEK NÉLKÜL

Csíksomlyóról közvetített szentmisét néztem március 22-én, az első szomorú vasárnap, mikor „sine populo”, azaz hívek nélkül zajlott a mise. Még a gyönyörű kegytemplom is szinte rideg volt így... Az meg szívszaggató, amikor elhangzott: „...gyűjtsön egybe a Szentlélek mindnyájunkat, akik Krisztus testében és vérében részesülünk”...

CSÍKSOMLYÓI SEGÍTŐ SZŰZ MÁRIA KÖNYÖRÖGJ ÉRETTÜNK!

Paolo Curtaz olasz teológus nagyon szépen fogalmazta meg ezt az áldatlan (áldott?) helyzetet: *„Mester, az a helyzet, hogy mostantól nem fogjuk az utolsó vacsorát, az utunkat tápláló Eucharisztiát közösségeinkben együtt ünnepelni. Nem tudjuk, mennyi ideig fog ez tartani. Elveszettek, zavarodottak, megdöbbentek és gondterheltek vagyunk.*

De felelősséget vállalva kitartunk annál, amit kérnek tőlünk, hogy megállítsuk a fertőzést, és megóvjuk a leggyengébbeket, úgy ahogyan Te tanítottál minket.

Add, hogy ez a böjt, mely minden más böjtnél nehezebb, belső megtéréshez vezessen minket, és segítsen felidézni a vértanúk hitét, a szerelmesek tüzét!

Add, hogy ez a böjt az üldözött közösségekkel egyesítsen minket, akik pap hiányában nem tudnak szentmisét bemutatni.

Add, hogy megnyissa lelkünket és szívünket, és felismerjük, az ajándék, ami a kezünkben van, olyan, mint egy kimeríthetetlen forrás, s mi túl sokszor vesszük magunkhoz vétkes közömbösséggel.

Add, hogy ez a böjti idő vággyá legyen bennünk, újralobbanó lánggá, mely Húsvétra várakozik.

Köszönjük, Urunk ezt a váratlan és kihívásokkal teli jelet.

Te formálj bennünket!”

NOÉ BÁRKÁJA

Oda, ahol szép, oda, ahol jó...

Menni kell, mikor a szív és a láb egy akaraton van. A szív mutatja az utat, és a láb örömmel viszi. Ébred a vágy a szív mélységeiben, aminek a szív nem tud ellenállni, csak menni akar, sietni valahová. Oda, ahol szép, oda ahol jó. Az erdő mélye vonzza, a szelíd fák csendje, ahol a patak csobogása a mély csend része. Ott akar lenni a szív, és ott akar lélegezni. Olyan mélyről jövő vágyódás keríti hatalmába, hogy semmi mást nem akar, csak ezt. Mindenen át megérkezni oda, ahol eggyé válhat azzal, amit kincsként magában hordoz. S mikor megérkezik, haza talál, s megérti, hogy ez a valóságos otthona. Itt, ahol a szél utat készít magának a levelek sűrűjében, itt, ahol a beszűrődő nap mindent eleven pompába öltöztet. Ahol a kövek évszázadok történetét őrzik, és a fák mohás oldala iránytűként szolgálhat a vándoroknak. A szűk erdei ösvények csendes zugaiban, és a völgyek hallgatag mélységeiben. A hegyek büszke ormán és a gyors patakok csillogó tükrében, ahol megannyi apró madárka oltja szomját. Vajon milyen titkot hordoz a hegy és az erdő? Mi az, ami csak itt van? Mi az, ami ennyire vonzza a szívet erre a helyre? Nincs erre szó, a néma válasz a csendben lapul a virágok dús levelei és a faágak ölelő karjai között, egészen közel az éghez, a hófehér fodros felhők alatt. És a szív keresi a választ, egészen belefeledkezve a hegy és az erdő mindent felülmúló szépségeibe. Csak megy és kutat. Mindent jól megvizsgál és közben eltelik mindazzal, amit lát. A szív együtt lélegzik a fákkal, s hagyja, hogy a szél felkapja és vigye, ahová csak akarja. S közben az idő kívül reked ezen az utazáson, nem tud ezekbe a pillanatokba belehatolni. Rajta kívül történik minden, s a szív érzi ezt. Ezt ő sem tudja befolyásolni, tőle függetlenül zajlik. De pont ez segít megértetni vele, hogy ő az erdő titkában rejtőzködik, amin nem fog az idő. A színes levelek, a pompás fák, a tisztavizű patak láthatósága mögött belépett abba, amit ugyan nem láthat, de mégis részesedhet belőle. Ez a láthatatlan és megfoghatatlan titok, ez hozta ide a szívet. Még nem tudja ízlelgetni, és nem tudja boncolgatni sem, mert csak lenni akar ezekben a meghitt pillanatokban. Lélegzik a szív, de már nemcsak az erdő üde leheletét szívja magába, hanem valami ennél többet, amit az erdő és a hegy adni akar. És a szív nem tud mást tenni, mint engedni, és befogadni ezt. Ezek után a szív már nem olyan, mint korábban. Első pillanatra úgy tűnik, de sokkal több, mint ezt megelőzően. A titok birtokba vette, és tele rajzolta hegyekkel, felhőkkel, erdőkkel, patakokkal, madárhangokkal és mindazzal is, ami az ő láthatatlanságában rejtőzik. És a szív mindennél boldogabbá vált, mert akárhol van, most már ezt hordozza, ezt viseli magán. Ő lett az erdő és a hegy, a völgy és a felhő, a patak és a madárdal, s mindaz, ami a láthatatlan titokban jelenvalóvá válhat a szív apró dobbanásai, rezdülései, lélegzetvételei által.

Egy Zarándok – Fotó: D. K.

Kedves Gyerekek!

Várjuk „bibliai” rajzaitokat,
s szeretnénk azt is, ha leírnátok,
miért áll közel hozzátok a lerajzolt történet.
A legszebb munkákat
viszontláthatjátok lapunkban.
Címünk: 3502 Miskolc, Pf. 272.,
Erdélyben pedig: 410161 Oradea,
Sirul Canonicilor 13.

Drótposta: ujmisszio@ujmisszio.hu

LOURDES-I JELENÉS
Szilágyi Kata, 9 éves
(Adony)

MARADJ OTTHON, ÉS ALKOSS!

LÁTÓ SZÍVŰ GYERMEKEK címmel – Gyümölcsoltó Boldogasszony tiszteletére – rajzpályázatot hirdetett a járványveszély idején a Tilma a Gyermekművészetért Alapítvány és az Új Misszió folyóirat.

Bármilyen technikával, s bármilyen egyházi témában készült munkákat várunk a tilma@freemail.hu drótposta címre. Kérjük feltüntetni az alkotó nevét, címét, életkorát.

BEZÁRTSÁGUNK VÁLTOZZON RAJZOS IMÁDSÁGGÁ!

A legjobbak oklevelet kapnak, s munkáik megjelennek a Mátraverebélyen és Budapesten szerveződő kiállításokon, illetve folyamatosan teszi közzé az alkotásokat az Új Misszió katolikus folyóirat és honlapja.

(Képeink erre a pályázatra érkeztek.)

MAGYARORSZÁG
Varga Borbála, 13 éves
(Balogunyom)

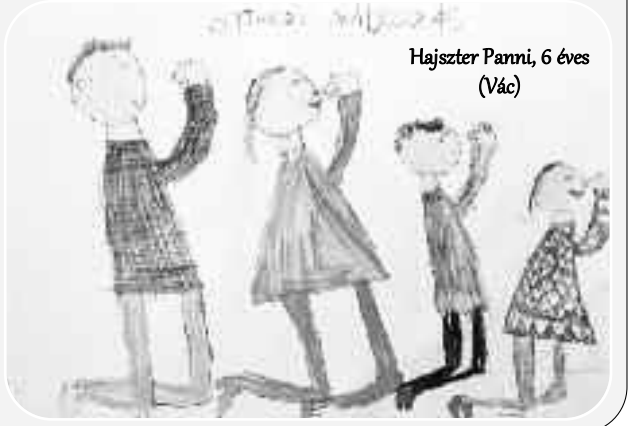

Hajszter Panni, 6 éves
(Vác)

Támogatóink

Alapítványunk nevében köszönetet mondunk mindazoknak, akik adományukkal támogatták katolikus sajtóapostolkodásunkat.

Tóth Lajosné, Miskolc – 2000 Ft; Borzásné Ibolya, Solymár – 1000 Ft; Szalóky Andrásné, Sárospatak – 2000 Ft; Repka Sándorné, Sátoraljaújhely – 3000 Ft; Rabi István, Pápa – 5000 Ft; Ferjenták Ferenc, Balaton – 3000 Ft; Kovács János, Miskolc – 1000 Ft; Kunné Czibere Mária, Pécs – 2000 Ft; Bocskai János, Levelek – 2000 Ft; Szabó Zoltánné, Emőd – 1000 Ft; Irgovics Ferencné, Fedémes – 1000 Ft; Szászvári Gyuláné, Piliscsév – 1000 Ft; Béres Béla, Szirmabesenyő – 3000 Ft; Sponisberger Jánosné, Dunabogdány – 2000 Ft; Kiss Balázsné, Jászapáti – 2000 Ft; Parababos Józsefné, Dabas – 2000 Ft; Asszony Józsefné, Sátoraljaújhely – 5000 Ft; özv. Kúti Jánosné, Sátoraljaújhely – 2000 Ft; Sinka Gáspárné, Budapest – 1000 Ft; Németh Veronika, Budapest – 1000 Ft; Dr. Hegedűs György, Kaposvár – 5000 Ft; Hegedűs Zoltánné, Kemence – 3000 Ft; Kocsis István, Hahót – 1000 Ft; Fazekas Ágnes, Letkés – 1000 Ft; Suman Istvánné, Újlengyel – 1000 Ft; Nagyné Takács Mária, Zalakaros – 2000 Ft; Fodor Lászlóné, Miskolc – 1500 Ft; Csernyák Ida, Rakamaz – 5000 Ft; Rodek Antal, Hatvan – 2000 Ft; Papp Ferencné, Véménd – 3000 Ft; Horváth Gáborné, Segesd – 10 000 Ft; Harangozó Lajosné, Borsfa – 2000 Ft; Faragó Ferencné, Tokod – 2000 Ft; Repmán József, Nyíradony – 2000 Ft; Varga Józsefné, Kerepes – 1000 Ft; Dr. Csermely Tibor, Nyíregyháza – 1000 Ft; Baracska István, Piliscsaba – 2000 Ft; Konyecsni Endréné, Székesfehérvár – 2000 Ft; Kárpáti Zoltánné, Budapest – 20 000 Ft;Ruszthi Jenőné, Budapest – 5000 Ft; Dr. Z. M., Hatvan – 2000 Ft; Tóth Istvánné, Hódmezővásárhely – 2000 Ft; Sogrik Ferencné, Őrbottyán – 2000 Ft; Balogh Lászlóné, Miskolc – 1000 Ft; Kovács Józsefné, Adács – 1000 Ft; Hubikné Borbély Éva, Tura – 2000 Ft; Pferger Istvánné, Sárisáp – 2000 Ft; Szalai József, Kunsziget – 2000 Ft; Szimkó Jenő, Miskolc – 1500 Ft; Lucza Tiborné, Kisbárkány – 1000 Ft; Monostori Martina, Budapest – 10 000 Ft; Botos Miklósné, Galgahévíz – 3000 Ft; özv. Mészáros Béláné, Csíkvánd – 3000 Ft; Bodor Ágoston, Hangony – 2000 Ft; Sebők Mihályné, Perkupa – 3000 Ft; Garamszegi Lászlóné, Budapest – 2000 Ft; Tóth Gáborné, Köröm – 1000 Ft; Maácz Ágnes, Tiszavasvári – 3000 Ft; Győri Béláné, Adács – 2000 Ft; Béres Imréné, Szücsi – 1000 Ft; Fábián István, Érsekvadkert – 2000 Ft; Cserényi Pálné, Isaszeg – 1500 Ft; Molnár Katalin, Vaszar – 1000 Ft; Murányi Józsefné, Hejce – 2000 Ft; Ferge Györgyné, Veresegyház – 1000 Ft; Reitter István, Ajka – 2000 Ft; Kiss Gáborné, Harsány – 2000 Ft; Huszka László, Alsóvadász – 1000 Ft; Göncfalvi Józsefné, Hercegkút – 1000 Ft; Rák József családja, Hercegkút – 5000 Ft; özv. Adorján Jánosné, Perkupa – 2000 Ft; Ortóné Szapik Tünde, Bükkszenterzsébet – 2000 Ft; Galkó Istvánné, Budapest – 1500 Ft; Ducsai Istvánné, Polgár – 1000 Ft; Takács Ernőné, Vép – 2000 Ft; Szász Pál, Budapest – 10 000 Ft; Széphalmi Plébánia, Budapest – 5000 Ft; Molnár Ferencné, Hercegszántó – 2000 Ft; Molnár Ferencné, Hercegszántó – 300 Ft; Brancs Mihályné, Kerepes – 5000 Ft; Lévai Józsefné, Nagytálya – 1000 Ft; Bartku Istvánné, Nyíregyháza – 1000 Ft; Horváth Lajosné, Szombathely – 1000 Ft; Horduszky Ottó, Nagykovácsi – 3000 Ft; Sulyokné Sinka Ildikó, Tiszajenő – 1000 Ft; Adrovics Mártonné, Szombathely – 2000 Ft; Büki Imre, Vaspör – 2000 Ft; Pintér István, Zsámbék – 3000 Ft; Galba Gyuláné, Lábatlan – 2000 Ft; Padobai László, Dabas – 2000 Ft; dr. Németi Istvánné, Budapest – 2000 Ft; Farkas Istvánné, Miskolc – 1000 Ft; Bellik Miklósné, Emőd – 5000 Ft; Riczu Gyula és neje, Tímár – 2000 Ft; Sike Béláné, Szentdomonkos – 1000 Ft; Tari Anna, Csabrendek – 3000 Ft; Róm. Kat. Plébánia, Maglód – 5000 Ft; Ferencz Istvánné, Mátraterenye – 2000 Ft; Kertész Ferencné, Ózd – 1000 Ft; Kubicza Istvánné, Budapest – 5000 Ft; Szondi Imréné, Miskolc – 5000 Ft; Ináncsi Józsefné, Szentistván – 1000 Ft; Harmat Mihály, Isaszeg – 5000 Ft; Dobes Magdolna, Dunakeszi – 1000 Ft; Kiss Julianna, Budapest – 2000 Ft; Szalai Endréné, Gyöngyös – 2000 Ft; Kerepesi Olvasók, Kerepes – 10 000 Ft; Kardos Lajosné, Sajóvámos – 500 Ft; Svirzsovics Istvánné, Csömör – 2000 Ft; Cziráky Lászlóné, Szentgotthárd – 1000 Ft; Kürtösi Lászlóné, Százhalombatta – 1000 Ft; Takács Lászlóné, Budapest – 1000 Ft; Bóta Jánosné, Eger – 2000 Ft; Kucsera Lászlóné, Piliscsév – 1000 Ft; Dr. Osvay György, Tállya – 500 Ft; Dr.Bérczi István és Dr.B.Andrea, Budapest – 5000 Ft; Barta Emil, Budapest – 1000 Ft; Szász Pál, Budapest – 1000 Ft; K.M., Patak – 1000 Ft; Leutner Józsefné, Ajka – 1000 Ft; Szabó Lajosné, Litke – 1000 Ft; Cili Lajosné, Nyírád – 1000 Ft; Lövey József Félix, Tihany – 5000 Ft; Dudás Józsefné, Nyírtelek – 2000 Ft; Molnár Istvánné, Besenyőtelek – 1000 Ft; Fülöp Sándorné, Bódvarákó – 1000 Ft; Pócza Józsefné, Csepreg – 2000 Ft; Szabó Jánosné, Dány – 5000 Ft; Riczu Istvánné, Szerencs – 5000 Ft; Gérnyi Józsefné, Oltárc – 1000 Ft; Bartek Józsefné és családja, Encs – 10 000 Ft; Tóth Pálné, Nyírkércs – 1000 Ft; Gál János, Tiszalúc – 2000 Ft; Erdős István, Kótaj – 10 000 Ft; Vascsák Lajos és neje, Emőd – 2000 Ft; Pálmai Imréné, Sátoraljaújhely – 3000 Ft; Szemők Ferenc, Dunaújváros – 5000 Ft; Mezőné Libor Anna, Törökszentmiklós – 2000 Ft; Gyenge Károlyné, Vác – 2000 Ft; Bangó Gyula, Debrecen – 2000 Ft; Dr. Zsemberszki Mária, Hatvan – 3000 Ft; Kocsi Istvánné, Méra – 1000 Ft; Sisenszki Istvánné, Mályi – 2000 Ft; Szilvási Béláné, Emőd – 1000 Ft; Nagy Józsefné, Jászapáti – 2000 Ft; Drávecz Lászlóné, Nagykanizsa – 2000 Ft; Szobonya Barnabásné, Boldva – 1000 Ft; Baranczó Bertalanné, Markaz – 5000 Ft; Víg László, Erdőtelek – 2000 Ft; Szántó Gyuláné, Budapest – 2000 Ft; Németh Hedvig, Győr – 2000 Ft; Csirkó Lászlóné, Miskolc – 500 Ft; Vessző Ferencné, Kecskemét – 1000 Ft; Menyhárt Edit, Kaposvár – 3000 Ft; Furmann Gézáné, Emőd – 1500 Ft; Barnóczki Györgyné, Miskolc – 1000 Ft; Kovács Sándorné, Erdőtelek – 1000 Ft; Balogh Györgyné, Gyöngyöspata – 2000 Ft; Kőváriné Salamon Mária, Miskolc – 2500 Ft; Tóth Gézáné, Méra – 2000 Ft; Dr. Boros Attila, Miskolc – 2000 Ft; Lieszkovszky Kálmánné, Budapest – 2000 Ft; Császár Józsefné, Sárvár – 2000 Ft; Balogh Istvánné, Egyházasfalu – 2000 Ft; Cserjési Tiborné, Abaújkér – 2000 Ft; Székely Istvánné, Abaújkér – 2000 Ft; Gergely Ferencné, Forró – 2000 Ft; Kozma Mihály, Siklós – 2000 Ft; Kovács Józsefné, Kecskemét – 1500 Ft; Gebora Béla, Nemesgulács – 3000 Ft; Németh Imréné, Kömlőd – 5000 Ft; Sejben Sándorné, Kisbárkány – 1000 Ft; Rózsafüzér Társulat, Parád – 3000 Ft; özv. Gyulaházi Gyuláné, Miskolc – 2000 Ft; Bencsik Józsefné, Detk – 2000 Ft; Ágnes Éva, Pécel – 4000 Ft. *(Folytatjuk)*

Isten fizesse meg!

Új Misszió Alapítvány

Simon András szeretettel várja műterem-galériájában az érdeklődőket minden szerdán 12–20 óráig. Eredeti és sokszorosított grafikák, esküvői meghívók, képeslapok, levélpapírok és könyvjelzők nagy választékban vásárolhatók, megrendelhetők.
Nyitva szeptembertől június végéig.
Cím: 1012 Budapest, Várfok u. 12., II. em. 8.; Tel./Fax: 1/214-4619
(Megközelíthető gyalog, a Széll Kálmán tértől a Bécsi kapu felé.)

Egy mosolyért

Az ivócimborák meglehetősen becsípve tántorognak ki a kocsmából. Az egyik átvág az úttesten, a másik azonban lebotorkál a metróállomáshoz vezető lépcsőn. Amikor a felszínen találkoznak, kérdi az egyik:

– Hát te meg hol voltál?

– Nem tudom – feleli a másik –, de látnod kellene, hogy a pincében lakó fickónak milyen klassz kisvasútja van.

***

Móricka elújságolja otthon:

– Hatósági személy megvesztegetésével vádolnak.

– Miért? – kérdi az aggódó papa.

– Kockacukrot adtam a rendőrkutyának.

***

A feleség a tükör előtt illegeti magát, és a férjét nyaggatja: – Ugye, drágám, sokkal fiatalabbnak látszom a koromnál?

A férj leteszi az újságot, szemügyre veszi az asszonyt: – Nos, a bőröd olyan húsz évesé. A hajad, akár egy tizennyolcasé. Az alakod meg... olyan 25 évesnek tippelem.

A feleség teljesen elolvad:

– Jaj, olyan kedves vagy.

A férj azonban lehűti:

– Várj egy kicsit, mindjárt összeadom...

***

A kisiskolások a rendőrség munkájával ismerkednek. A folyosó-falon lóg egy körözött bűnöző fotója. Móricka odafordul az egyik rendőrhöz:

– Tessék mondani, ki az a bácsi ott?

– Egy körözött bűnöző, akit szeretnénk elkapni – feleli a rendőr.

– És miért nem fogták el akkor, amikor lefényképezték?

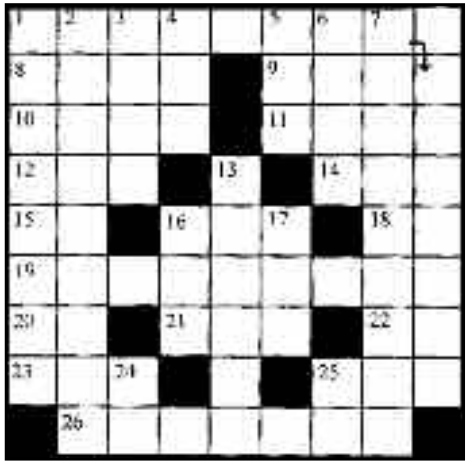

VÍZSZINTES: 1. Ferences rendi apát, a magyar jakobinusok vezetője – 225 éve, május 20-án végezték ki. 8. Ősünk. 9. ... Roberts, USA-beli színész. 10. Lengyel mikrobusz. 11. A MÁV ügyfele. 12. Borítókosár. 14. Az ozmium és a jód vegyjele. 15. Folyó szakasza. 16. Római 3-as. 18. Kilogramm, röv. 19. Gyorsító berendezés. 20. Svéd és portugál autójel. 21. Azon a helyen. 22. Gyermekfenyítés. 23. A „kőpénzek” szigete. 25. Így, latinul. 26. Móricz Zsigmond regénye.

FÜGGŐLEGES: 1. Festő, a kritikai realizmus egyik legnagyobb alakja – 120 éve, május 1-jén hunyt el (Mihály). 2. Gazdasági ágazat. 3. Skót sarkkutató család. 4. Trombitahang. 5. Új, németül. 6. Előtagként igaz voltot jelöl. 7. Küzd. 13. ... di Bondone, firenzei festő volt. 16. Az ENSZ munkaügyi szervezete. 17. Ezen a helyen. 24. Folyó és síkság Olaszországban. 25. Sorban áll.

***Áprilisi keresztrejtvényünk megfejtése:* Paolai Szent Ferenc**
***Könyvjutalmat nyertek:* Gazdag Mihály (Nyírmada),**
Pataki Gizella (Balaton) és Kerékgyártó Krisztián (Debrecen)

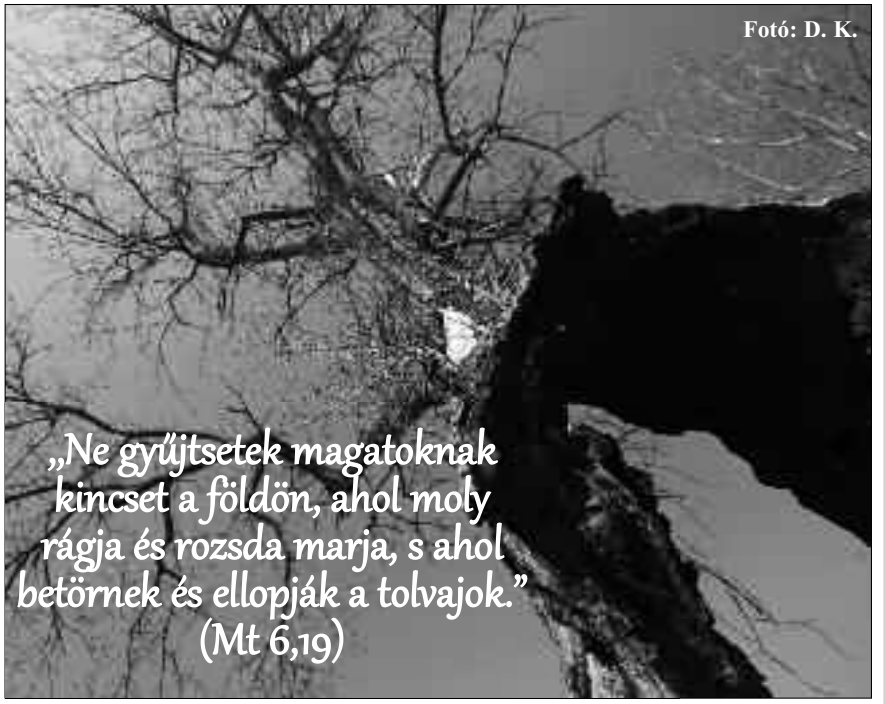

Vallásos könyvek és kegytárgyak gazdag választékával várjuk a kedves Híveket és a főtisztelendő Atyákat!

KOLBE KEGYTÁRGYÜZLET

Nagyvárad, Kanonok sor 13. – 410610 Sirul Canonicilor Nr. 13.
Tel./fax: (0359) 806–200, Nyitva: hétköznap 9–17 óráig
webáruházunk: www.kolbe.ro

Magánmise, madárkántorokkal - a Sajó-parton

(Cikk a 15. oldalon) Fotó: Dobos Klára

Ára: Magyarországon 220 Ft – Erdélyben 3,20 lej